

ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

10. března 2009 *

Ve věci T-249/06,

Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT), dříve Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, se sídlem v Nikopolu (Ukrajina),

Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT), dříve Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, se sídlem v Dněpropetrovsku (Ukrajina),

zastoupené původně H.-G. Kamannem a P. Vander Schuerenem, poté P. Vander Schuerenem, advokáty,

žalobkyně,

* Jednací jazyk: angličtina.

proti

Radě Evropské unie, zastoupené J.-P. Hixem, jako zmocněncem, ve spolupráci s G. Berrischem, advokátem,

žalované,

podporované

Komisi Evropských společenství, zastoupenou původně H. van Vlietem a T. Scharfem, poté H. van Vlietem a K. Talabér-Ricz, jako zmocněnci,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny (Úř. věst. L 175, s. 4),

SOD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, K. Jürimäe (zpravodajka) a S. Soldevila Fragoso, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Pocheć, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 10. června 2008,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

- ¹ Článek 2 odst. 10 nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), ve znění nařízení Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. L 77, s. 12; Zvl. vyd. 11/10, s. 150, dále jen

„základní nařízení“) zavádí kritéria, na jejichž základě provádějí orgány spravedlivé porovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Uvádí:

„Mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou se provede spravedlivé srovnání. Toto srovnání se provede na stejné obchodní úrovni a na základě prodejů uskutečněných v co nejkratších časových intervalech, jakož i s náležitým přihlédnutím k jiným rozdílům, které ovlivňují srovnatelnost cen. Není-li srovnatelnost takto zjištěných běžných hodnot a vývozních cen uvedena, provedou se pokaždé náležité úpravy o rozdíly u činitelů, na které bylo upozorněno a které prokazatelně ovlivňují ceny a tím srovnatelnost cen. Přitom je třeba se při úpravách vyvarovat jakéhokoli zdvojení, zejména u slev z cen, rabatů, množství a různých obchodních úrovní. Pokud jsou splněny výše uvedené podmínky, mohou se provést úpravy u těchto činitelů:

[...]

i) Provize

Úprava se provede o rozdíly v provizích, které se vyplácejí za dané prodeje. Termínem ‚provize‘ se rozumí obchodní přírážky obchodníka k cenám výrobku nebo obdobného výrobku, pokud tento obchodník plní funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

[...]“

2 Článek 3 základního nařízení se týká zjišťování újmy. Stanoví:

„[...]

2. Zjištění újmy je založeno na skutečných důkazech a zahrnuje objektivní přezkum jak a) objemu dumpingových dovozů a jejich účinku na ceny obdobných výrobků na trhu Společenství, tak b) následného vlivu těchto dovozů na výrobní odvětví Společenství.

3. V souvislosti s objemem dumpingových dovozů se přezkoumá, zda došlo k významnému zvýšení dumpingových dovozů v absolutních hodnotách nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě ve Společenství. Pokud jde o účinek dumpingových dovozů na ceny, přezkoumá se, zda ve srovnání s cenou obdobného výrobku výrobního odvětví Společenství existuje značné cenové podbízení ze strany dumpingových dovozů nebo zda tyto dovozy jinak významnou měrou způsobily pokles cen nebo zabránily významnou měrou jejich růstu, ke kterému by jinak došlo. Žádné z uvedených kritérií nemusí být rozhodující.

[...]

5. Přezkum účinků dumpingových dovozů na dotčené výrobní odvětví Společenství zahrnuje posouzení všech relevantních hospodářských činitelů a ukazatelů, které ovlivňují stav daného výrobního odvětví včetně skutečnosti, že výrobní odvětví dosud nepřekonalo účinky dřívějšího dumpingu nebo subvencování, rozsah skutečného dumpingového rozpětí, skutečného a možného poklesu prodejů, zisku, výroby, podílu

na trhu, produktivity, návratnosti investic a vytížení kapacit; činitelů, které ovlivňují vývoj cen ve Společenství; skutečných a možných nepříznivých účinků na pohyb peněžních prostředků, stav zásob, zaměstnanost, mzdy, hospodářský růst, schopnost opatřit si kapitál nebo investice a v případě zemědělství také, zda došlo ke zvýšení nákladů vládních podpůrných programů. Tento výčet není vyčerpávající a žádné z těchto kritérií není nezbytně rozhodující.

6. Ze všech relevantních důkazů předložených podle odstavce 2 musí vyplývat, že dumpingové dovozy působí újmu ve smyslu [základního] nařízení. K tomu zejména patří důkaz o tom, že objem a/nebo cena zjištěné podle odstavce 3 mají na výrobní odvětví Společenství nepříznivé účinky ve smyslu odstavce 5 a že tyto účinky dosahují takových rozměrů, že mohou být označeny jako závažné.

7. Jiné známé činitele než dumpingové dovozy, které ve stejnou dobu působí újmu výrobnímu odvětví Společenství, se rovněž zkoumají, aby bylo zajištěno, že újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána podle odstavce 6 dumpingovým dovozům. V této souvislosti je možno vzít v úvahu následující činitele: objem a ceny dovozů, které nebyly prodávány za dumpingové ceny, snížení poptávky nebo změny struktury spotřeby, restriktivní obchodní praktiky výrobců ve třetích zemích a ve Společenství a hospodářskou soutěž mezi nimi, rozvoj technologie, vývozní výkonnost a produktivitu výrobního odvětví Společenství.

[...]"

3 Článek 5 základního nařízení je nazvaný „Zahájení řízení“. Ve svém odstavci 4 stanoví:

„Šetření podle odstavce 1 bude zahájeno pouze v případě, že bylo po prozkoumání, do jaké míry podnět podporují nebo odmítají výrobci obdobného výrobku ve Společenství, zjištěno, že podnět byl podán výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem. Podnět je považován za podaný výrobním odvětvím Společenství nebo jeho jménem, jestliže je podporován výrobcí ve Společenství, jejichž souhrnná výroba tvoří více než 50 % celkové výroby obdobného výrobku té části výrobců, kteří podnět výslovně podpořili nebo odmítli. Šetření se však nezahájí, jestliže výrobci Společenství, kteří podnět výslovně podpořili, představují méně než 25 % celkové výroby obdobného výrobku výrobním odvětvím Společenství.“

4 Konečně čl. 19 odst. 3 základního nařízení zní takto:

„Pokud se má za to, že požadavek na důvěrný způsob zacházení není odůvodněný a pokud poskytovatel informace není ochoten informaci zpřístupnit ani schválit její poskytnutí v obecné nebo souhrnné formě, není třeba k této informaci přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná [...]“

Skutečnosti předcházející sporu

5 Žalobkyně, Nikopolsky Seamless Tubes Plant „Niko Tube“ ZAT, nyní Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) (dále jen „Niko Tube“), a Nizhnedneprovsky Tube-Rolling Plant VAT, nyní Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) (dále jen

„NTRP“), jsou ukrajinskými společnostmi vyrábějícími bezešvé trubky a duté profily. Žalobkyně jsou spojeny se dvěma prodejními společnostmi: SPIG Interpipe, se sídlem na Ukrajině, a Sepco SA, se sídlem ve Švýcarsku.

- 6 V souladu s článkem 5 základního nařízení zahájila Komise v návaznosti na podnět, který podal dne 14. února 2005 Výbor na obranu odvětví Evropské unie vyrábějícího bezešvé ocelové trubky, antidumpingové řízení týkající se dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny. Komise rovněž v souladu s čl. 11 odst. 3 základního nařízení zahájila dva prozatímní přezkumy týkající se antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny. Oznámení o zahájení těchto řízení bylo zveřejněno dne 31. března 2005 (Úř. věst. C 77, s. 2).
- 7 Šetření dumpingu a z něho vyplývající újmy se týkalo období od 1. ledna 2004 do 31. prosince 2004 (dále jen „období šetření“). Kontrola tendencí významných pro posouzení újmy zahrnovala období od 1. ledna 2001 do konce období šetření.
- 8 Vzhledem k vysokému počtu výrobců Společenství vybrala Komise v souladu s článkem 17 základního nařízení vzorek pěti výrobců Společenství pro potřeby šetření. Ve svém původním složení vzorek obsahoval těchto pět výrobců Společenství: Dalmine SpA, Benteler Stahl/Rohr GmbH, Tubos Reunidos SA, Vallourec & Mannesmann France SA (dále jen „V & M Francie“), V & M Deutschland GmbH (dále jen „V & M Německo“). Jelikož se společnost Benteler Stahl/Rohr rozhodla nespolupracovat, nahradila ji Komise společností Rohrwerk Maxhütte GmbH.
- 9 Dopisy ze dne 6. června 2005 a 14. července 2005 zaslaly žalobkyně, jakož i SPIG Interpipe a Sepco Komisi své odpovědi na antidumpingový dotazník. Inspekce na místě

v areálech žalobkyně, jakož i u SPIG Interpipe byly provedeny ve dnech 17. listopadu 2005 a 26. listopadu 2005.

- 10 Dne 27. února 2006 zaslala Komise žalobkyním první dokument o konečných informacích uvádějící podrobnosti o skutečnostech a důvodech, proč navrhla přijetí konečných antidumpingových opatření. Dopisem ze dne 22. března 2006 žalobkyně oficiálně zpochybnily závěry Komise, jak byly uvedeny v prvním dokumentu o konečných informacích. Uvedly, že Komise nesprávně zahrнула údaje týkající se výrobků, které nebyly vyrobeny žalobkyněmi, že Komise porovnávala běžnou hodnotu a vývozní cenu v rozdílných fázích obchodování, což je neslučitelné s čl. 2 odst. 10 prvním pododstavcem základního nařízení, a že tím, že ke společnosti Sepco přistupovala jako k dovozci a že definovala její vývozní cenu rekonstrukcí, Komise porušila čl. 2 odst. 9 základního nařízení.
- 11 Dne 24. března 2006 bylo Komisí za přítomnosti žalobkyně uspořádáno slyšení za účelem projednání otázky výpočtu dumpingového rozpětí, jakož i jejich nabídky cenového závazku. Dne 30. března 2006 se konalo další slyšení týkající se újmy.
- 12 Faxem ze dne 3. dubna 2006 zaslaly žalobkyně Komisi žádost o informace týkající se spolupráce výrobního odvětví Společenství při šetření.
- 13 Dne 24. dubna 2006 vydala Komise druhý dokument o konečných informacích. V tomto dokumentu Komise zamítla žádost o vynětí určitých výrobků nevyrobených žalobkyněmi z výpočtu běžné hodnoty, totiž výrobků patřících do kontrolního čísla výrobků (dále jen „PCN“) KE4. Úpravu prodejní ceny společnosti Sepco již neprovedla na základě čl. 2 odst. 9 základního nařízení, nýbrž podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Konečně v tomto dokumentu poskytla Komise informace týkající se spolupráce výrobního odvětví Společenství.

- 14 Faxem ze dne 26. dubna 2006 připomenuly žalobkyně Komisi, že údaje poskytnuté v odpověď na antidumpingový dotazník a ověřené úředníky Komise ukazují, že duté profily určené pro jadernou energetiku spadající do PCN KE4 nejsou vyráběny jimi.
- 15 Žalobkyně předaly svá úplná vyjádření k druhému dokumentu o konečných informacích Komisi dopisem ze dne 4. května 2006.
- 16 Dopisem ze dne 30. května 2006 vysvětlila Komise žalobkyním důvody, proč nepřijala jejich nabídku závazku předloženou dne 22. března 2006.
- 17 Dne 7. června 2006 vydala Komise a zveřejnila návrh nařízení Rady, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a z Chorvatska a Ukrajiny.
- 18 Faxem ze došlým žalobkyním dne 26. června 2006 v 19 hodin šest minut odpověděla Komise na argumenty vznesené žalobkyněmi ve faxu ze dne 26. dubna 2006 a dopise ze dne 4. května 2006, kromě argumentu týkajícího se nedostatečné spolupráce výrobního odvětví Společenství. Dopisem zasláným žalobkyním dne 16. června 2006, který jim došel dne 27. června 2006, odpověděla Komise na komentáře žalobkyň týkající se účasti výrobního odvětví Společenství na řízení.

- 19 Dne 27. června 2006 přijala Rada nařízení (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli, pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES) č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny (Úř. věst. L 175, s. 4, dále jen „napadené nařízení“).
- 20 Napadeným nařízením Rada uložila antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli žalobkyně ve výši 25,1 %.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 21 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 8. září 2006 podaly žalobkyně projednávanou žalobu.
- 22 Podáním došlým kanceláři Soudu dne 1. prosince 2006 požádala Komise o vedlejší účastenství na podporu návrhových žádání Rady. Usnesením ze dne 16. ledna 2007 předseda pátého senátu Soudu toto vedlejší účastenství povolil. Dopisem ze dne 27. února 2007 sdělila Komise Soudu, že se vzdává předložení spisu vedlejšího účastníka, ale že se zúčastní jednání.

23 Poté, co se změnilo složení senátů Soudu, byl soudce zpravodaj přidělen k druhému senátu, kterému byla v důsledku toho projednávaná věc přidělena.

24 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

- zrušil napadené nařízení v rozsahu, v němž se jich týká;

- uložil Radě náhradu nákladů řízení.

25 Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Soud

- zamítl žalobu;

- uložil žalobkyním náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

26 Na podporu svého návrhu na zrušení žalobkyně uplatňují šest žalobních důvodů. V rámci prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Rada zohledněním údajů týkajících se dutých profilů, které nebyly vyrobeny žalobkyněmi, pro účely výpočtu běžné hodnoty, dopustila zjevně nesprávného posouzení a porušila zásadu nediskriminace. V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že se pro zjištění újmy opřela o údaje týkající se pěti výrobců Společenství, kteří jsou součástí vzorku, ačkoli tito výrobci Společenství plně nespolupracovali, porušila čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 a čl. 19 odst. 3 základního nařízení a zásadu nediskriminace. V rámci třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že z důvodu neexistence plné spolupráce výrobců Společenství, kteří jsou součástí vzorku, byla úroveň podpory podnětu pod regulačním minimem ve výši 25 % výroby Společenství. Rada tak podle žalobkyň jednala v rozporu s čl. 5 odst. 4 základního nařízení, když neukončila antidumpingové řízení. V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Rada tím, že v rámci srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny jako úpravu odečetla částku odpovídající provizi, kterou by obdržel obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize, od prodejní ceny společnosti Sepco, dopustila zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) a čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení. V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že podmínky zamítnutí jejich nabídky závazku představují ze strany Rady porušení zásady nediskriminace. Konečně šestý žalobní důvod je rozdělen do pěti částí, vycházejících z porušení práva na obhajobu nebo povinnosti uvést odůvodnění, a to v rámci přístupu k dutým profilům údajně nevyřábeným žalobkyněmi za účelem výpočtu běžné hodnoty, v rámci posouzení tvrzené nedostatečné spolupráce odvětví Společenství, v rámci úpravy provedené, pokud jde o vývozní cenu společnosti Sepco, v rámci zamítnutí nabídky závazku žalobkyň a v rámci přístupu k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům SPIG Interpipe.

27 Soud má za to, že přezkum těchto šesti žalobních důvodů je třeba přeskupit podle skutečností, ke kterým se vztahují.

K výpočtu běžné hodnoty

28 V rámci prvního žalobního důvodu, jakož i části šestého žalobního důvodu se žalobkyně opírají o shodnou skutkovou okolnost, totiž skutečnost, že Komise do svého výpočtu běžné hodnoty zahrnula údaje týkající se výrobků – určitých dutých profilů určených pro jadernou energetiku – které žalobkyně nevyráběly.

29 Podle žalobkyně tato skutková okolnost vedla k:

- zjevně nesprávnému posouzení (první žalobní důvod);

- porušení zásady nediskriminace (první žalobní důvod);

- porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění (šestý žalobní důvod).

K zjevně nesprávnému posouzení

– Argumenty účastníků řízení

- 30 V rámci prvního žalobního důvodu se žalobkyně domnívají, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení tím, když měla za to, že údaje týkající se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 nebyly ověřeny, a nepředstavovaly tak dostatečnou záruku pro to, aby uvedené duté profily byly vyloučeny z výpočtu dumpingového rozpětí. Rada tím údajně rovněž nesplnila svou povinnost řádné péče, jakož i povinnost určit běžnou hodnotu přiměřeným způsobem.
- 31 Odpovědi na dotazník Komise poskytnuté žalobkyněmi totiž podle nich obsahují veškeré údaje prokazující, že uvedené duté profily nevyráběly. Tyto údaje byly ověřeny během inspekce na místě v areálech žalobkyň a bez výhrady přijaty úředníky Komise.
- 32 Rada uvádí, že ačkoli je z právního hlediska pravda, že při výpočtu dumpingového rozpětí nelze zohledňovat údaje týkající se výrobků, které nejsou vyráběny osobami, vůči nimž je vedeno šetření, žalobkyně se mýlí, když tvrdí, že Rada v projednávané věci toto pravidlo porušila. Rada totiž uvádí, že tvrzení žalobkyň, podle kterého veškeré relevantní informace týkající se transakcí patřících do PCN KE4 již byly oznámeny v jejich odpovědi na dotazník, je chybné. Pro rozhodnutí o vyloučení těchto transakcí z výpočtu dumpingového rozpětí by podle ní totiž byla nutná nová inspekce na místě.
- 33 Komise tak podle názoru Rady zaprvé neměla žádný důvod se domnívat, že seznamy prodeje SPIG Interpipe obsahovaly transakce týkající se jiných výrobků nežli dotyčného výrobku. Konkrétně odkaz na ukrajinskou výrobní normu, jež nebyla Komisi známa a ke které nebylo poskytnuto žádné vysvětlení, neupozornil Komisi na možnost, že duté

profily určené pro jadernou energetiku dotčené v projednávané věci se neshodují s dotyčným výrobkem. Krom toho informace, které měly prokázat, že se dotčené transakce netýkají dotyčného výrobku, představují pouze šest řádků z 16 000 řádků údajů týkajících se prodeje a objevily se jen v šesti políčkách ze 600 000 políček v tabulkách vyplněných žalobkyněmi.

- 34 Zadruhé, ačkoli Komise skutečně celkově ověřila seznamy prodeje poskytnuté žalobkyněmi, neověřila, zda se prodeje opravdu týkaly dotyčného výrobku, jelikož jí tento úkol nepřísluší. Komise se naopak domnívala, že se transakce s dutými profily určenými pro jadernou energetiku spadajícími pod technickou normu TU 14-3P-197-2001 týkají dotyčného výrobku. Mimoto v průběhu inspekce Komise nevznesla otázku dutých profilů patřících do PCN KE4, jelikož žalobkyně ještě neformulovaly svou žádost o vynětí těchto transakcí z výpočtu dumpingového rozpětí.
- 35 Rada zatřetí uvádí, že nesprávné posouzení je třeba přičíst samotné SPIG Interpipe, která opominula systém oznamování informací zavedený Komisí, totiž PCN složené ze šesti znaků, a rozhodla se vložit údaje vyložitelné pouze ve světle ukrajinské výrobní normy neznámé Komisí, která nemohla nahradit polovinu PCN.
- 36 Začtvrté žalobkyně podle Rady nepředložily důkazy, které by jasně prokazovaly, že se šest transakcí opravdu týkalo jiných bezešvých trubek a dutých profilů nežli dotyčného produktu, že tyto duté profily nebyly žalobkyněmi vyrobeny a že byly zakoupeny od třetí nezávislé osoby.
- 37 Zapáté Rada uvádí, že SPIG Interpipe v seznamu dodavatelů použitém v její odpovědi na dotazník uvedla pouze jediného dodavatele výrobku patřícího do PCN KE4, totiž jednu ze žalobkyň, NTRP.

– Závěry Soudu

- 38 Z judikatury vyplývá, že v oblasti obchodních ochranných opatření orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat (rozsudek Soudu ze dne 13. července 2006, Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, T-413/03, Sb. rozh. s. II-2243, bod 61; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1987, NTN Toyo Bearing a další v. Rada, 240/84, Recueil, s. 1809, bod 19).
- 39 Z toho vyplývá, že přezkum posouzení orgánů provedený soudem Společenství musí být omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci (rozsudky Soudního dvora NTN Toyo Bearing a další v. Rada, bod 38 výše, bod 19, a ze dne 22. října 1991, Nölle, C-16/90, Recueil, s. I-5163, bod 12; rozsudek Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, bod 38 výše, bod 62).
- 40 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Společenství ve správních řízeních o to větší význam a k těmto zárukám patří zejména povinnost příslušného orgánu přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu (rozsudek Soudního dvora ze dne 21. listopadu 1991, Technische Universität München, C-269/90, Recueil, s. I-5469, bod 14; rozsudek Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, bod 38 výše, bod 63).
- 41 V tomto kontextu platí, že i když v oblasti obchodních ochranných opatření, a zvláště antidumpingových opatření, soud Společenství nemůže provést posouzení, které je vyhrazeno orgánům Společenství, náleží mu nicméně, aby se ujistil, že orgány zohlednily všechny relevantní okolnosti a vyhodnotily skutečnosti spisu s veškerou řádnou péčí vyžadovanou k tomu, aby se mohlo mít za to, že běžná hodnota byla určena

přiměřeným způsobem (rozsudky Soudu ze dne 12. října 1999, Acme v. Rada, T-48/96, Recueil, s. II-3089, bod 39, a Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, bod 38 výše, bod 64; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Nölle, bod 39 výše, bod 13).

- 42 Právě s ohledem na předcházející úvahy je třeba přezkoumat, zda se, jak tvrdí žalobkyně, Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení, když měla za to, že údaje týkající se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 nebyly ověřeny, a nepředstavovaly tak dostatečnou záruku pro to, aby uvedené duté profily byly vyloučeny z výpočtu dumpingového rozpětí.
- 43 V tomto ohledu je nejprve třeba uvést, že je nesporné, že výpočet dumpingového rozpětí nemůže zohledňovat údaje týkající se výrobků, které nejsou vyráběny osobami, vůči nimž je vedeno šetření.
- 44 Zadruhé je třeba určit, zda skutečnosti předložené žalobkyněmi Komisi v průběhu šetření byly dostačující k vyvození závěru, že žalobkyně nevyrobí dotčené duté profily určené pro jadernou energetiku, takže Komise nepřezkoumala s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu a dopustila se zjevně nesprávného posouzení tím, že se domnívala, že tyto skutečnosti mají být předmětem nové inspekce na místě v areálech žalobkyň.
- 45 Ze skutečností uvedených ve spisu vyplývá, že seznamy vnitrostátních a evropských prodejí poskytnuté žalobkyněmi v jejich odpovědích na dotazník, seznamy nazvané „DMsales“ a „ECsales“, obsahují, jak požadovala Komise, kolonku nazvanou „Norma“. Žalobkyně systematicky zapisovaly přesnou specifikaci technické normy každého modelu trubky nebo dutého profilu do této kolonky. Je třeba konstatovat, že norma TU 14-3P-197-2001 se nikde v této kolonce nevyskytuje, což naznačuje, že žalobkyně uvedené duté profily určené pro jadernou energetiku neprodaly dokonce ani své prodejní společnosti ve spojení, SPIG Interpipe.

- 46 Mimoto z přezkumu seznamu výrobních nákladů žalobkyň na výrobky určené na vnitrostátní trh, nazvaného „DMcop“, a seznamu výrobních nákladů žalobkyň na výrobky určené na evropský trh, nazvaného „ECcop“, vyplývá, že žalobkyně tyto duté profily určené pro jadernou energetiku nevyrábějí. Tyto seznamy tudíž prokazují, že žádný z výrobků uvedených v seznamech „DMcop“ a „ECcop“ nebyl vyroben podle technické normy TU 14-3P-197-2001.
- 47 Nicméně ze skutečností obsažených ve spise rovněž vyplývá, že seznam prodejů na vnitrostátní trh, nazvaný „DMsales“, který SPIG Interpipe předložila v rámci odpovědi na dotazník, uváděl šest transakcí týkajících se dutých profilů patřících do PCN KE4 a vyráběných podle technické normy TU 14-3P-197-2001.
- 48 Navíc seznam dodavatelů a nákupů SPIG Interpipe uváděl pouze jednoho jediného dodavatele dutých profilů patřících do PCN KE4, a to jednu ze žalobkyň, NTRP. V tomto ohledu z vysvětlení a dokumentů poskytnutých žalobkyněmi v rámci organizačních procesních opatření přijatých Soudem vyplývá, že dotazník, který SPIG Interpipe musela vyplnit, se týkal pouze prodejů do Společenství a že seznam „DMsales“ týkající se prodejů na ukrajinský trh byl poskytnut čistě dobrovolně. V důsledku toho měly být na seznamu dodavatelů a nákupů SPIG Interpipe uvedeni pouze ti dodavatelé, jejichž výrobky byly dále prodávány ve Společenství. Jelikož skutečnosti uvedené ve spise potvrzují, že duté profily spadající do kódu PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 byly dále prodávány na vnitrostátním ukrajinském trhu a že všechny duté profily spadající do kódu PCN KE4, nikoli však do technické normy TU 14-3P-197-2001, vyráběné NTRP byly dále prostřednictvím SPIG Interpipe prodávány na trhu Společenství, je třeba mít za to, že SPIG Interpipe se nedopustila žádného pochybení, když v seznamu dodavatelů a nákupů neuvedla jiného dodavatele než NTRP.
- 49 Přesto je třeba konstatovat, že skutečnost, že jednak seznam „DMsales“ předložený SPIG Interpipe uváděl transakce týkající se dutých profilů spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001, a jednak seznam dodavatelů a nákupů SPIG Interpipe uváděl pouze jediného dodavatele dutých profilů spadajících do PCN KE4, mohla zmařit úředníky Komise pověřené šetřením.

- 50 Je tedy třeba konstatovat, že po pečlivém posouzení odpovědí žalobkyně a s nimi spojené prodejní společnosti SPIG Interpipe na dotazník Komise disponovala protichůdnými informacemi, nebo přinejmenším informacemi, jejichž platnost mohla být zpochybněna.
- 51 Rovněž je však třeba konstatovat, že se žalobkyně nesnažily rozptýlit pochybnosti Komise v souvislosti s těmito rozpory. Z písemností tak vyplývá, že po přijetí prvního dokumentu o konečných informacích při slyšení dne 24. března 2006 poskytly žalobkyně Komisi několik dokumentů vyhotovených v ukrajinštině, které měly být fakturami týkajícími se šesti transakcí nesprávně uvedených v seznamu prodejů SPIG Interpipe. Ačkoli se účastníci řízení na jednání neshodli, pokud jde o skutečnost, zda Komise při slyšení konaném dne 24. března 2006 požádala o překlad těchto dokumentů, je třeba konstatovat, že přísluší žalobkyním, aby prokázaly to, co tvrdí, totiž že se šest dotčených transakcí týkalo nákupů dutých profilů spadajících do PCN KE4 a do technické normy TU 14-3P-197-2001 prostřednictvím SPIG Interpipe od nezávislého dodavatele. Navíc v návaznosti na druhý dokument o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 žalobkyně opětovně podaly svou žádost o vynětí údajů týkajících se uvedených dutých profilů určených pro jadernou energetiku, přičemž znovu nepředložily žádný důkaz o tom, že dotčené duté profily určené pro jadernou energetiku byly zakoupeny od nezávislé třetí osoby.
- 52 Je tedy třeba konstatovat, že vzhledem k rozporným údajům uvedeným v odpovědích na dotazníky a neexistenci důkazu, že dotčené duté profily určené pro jadernou energetiku byly zakoupeny od nezávislé třetí osoby, přetrvávají pochybnosti o spolehlivosti těchto údajů. Krom toho z výše uvedeného vyplývá, že Komise při přezkumu údajů poskytnutých žalobkyněmi postupovala se vši požadovanou řádnou péčí a že v druhém dokumentu o konečných informacích správně tvrdila, že nemůže zohlednit tyto nové neověřené informace.
- 53 Proto je třeba dojít k závěru, že Komise splnila svou povinnost přezkoumat s péčí a nestranností všechny relevantní skutečnosti projednávaného případu a na základě

tohoto přezkumu došla k závěru, že údaje týkající se uvedených dutých profilů určených pro jadernou energetiku nepředstavují dostatečnou záruku pro to, aby byly bez provedení nového ověření vyloučeny z výpočtu dumpingového rozpětí. Z toho vyplývá, že běžná hodnota byla určena přiměřeným způsobem, ve smyslu judikatury citované v bodech 40 a 41 výše, a že se Rada nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení.

54 Tento závěr není zpochybněn skutečností, uvedenou žalobkyněmi, že Komise provedla inspekci na místě v areálech žalobkyň a SPIG Interpipe, což podle nich znamená, že veškeré výše uvedené údaje musejí být považovány za ověřené a schválené Komisí. Jelikož jsou uvedené údaje rozporné, neumožňují totiž s jistotou určit, že žalobkyně nevyráběly dotčené duté profily určené pro jadernou energetiku. Navíc je třeba uvést, že v okamžiku ověřování žalobkyně ještě Komisi neoznámily, že SPIG Interpipe se v seznamu „DMsales“ dopustila pochybení. Teprve po přijetí prvního dokumentu o konečných informacích žalobkyně toto pochybení oznámily Komisi a formálně jí sdělily, že nevyrábějí duté profily určené pro jadernou energetiku spadající do PCN KE4 a do technické normy TU 14-3P-197-2001. V důsledku toho nelze tvrdit, že ověření umožnilo objasnit rozpory v odpovědích na dotazník odevzdaných žalobkyněmi a SPIG Interpipe Komisi.

55 Část prvního žalobního důvodu vycházející z existence zjevně nesprávného posouzení v rámci výpočtu běžné hodnoty je tedy třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K porušení zásady nediskriminace

– Argumenty účastníků řízení

56 Podle žalobkyň Rada porušila zásadu nediskriminace tím, že souhlasila s vynětím všech výrobků nevyráběných žalobkyněmi spadajících do PCN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 a ID4 z výpočtu dumpingového rozpětí, ačkoli takto odmítla učinit v případě dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001, přestože se opírala o téže patřičně ověřené údaje týkající se nákladů a prodejů. Okolnosti odůvodňující vynětí první skupiny transakcí jsou podle žalobkyň přesně tytéž jako okolnosti odůvodňující vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku odpovídajících technické normě TU 14-3P-197-2001.

57 Rada tvrdí, že Komise vyhověla žádosti žalobkyň o vynětí první skupiny transakcí, protože žalobkyně neoznámily žádnou výrobu těchto výrobků a žádné výrobní náklady, které se jich týkají. Mimoto SPIG Interpipe neuvedla informace o nákupech těchto výrobků od žalobkyň. Orgány se tedy domnívaly, že této žádosti mohou vyhovět, aniž by bylo nutné uskutečnit nové ověření na místě, jelikož mohly mít rozumně za to, že dotčené duté profily žalobkyně na rozdíl od dutých profilů spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 nevyrábějí.

– Závěry Soudu

58 Zásada nediskriminace zakazuje, aby bylo zacházeno se srovnatelnými situacemi odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno [rozsudek Soudního dvora ze dne 27. ledna 2005, Europe Chemi-Con (Deutschland) v. Rada, C-422/02 P, Sb. rozh. s. I-791, bod 33].

59 Je třeba poznamenat, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, se okolnosti existující při vynětí dutých profilů spadajících do PCN AB2, AC4, BD3, BD4, BE3, CC6, EA1, EA2, EB1, GE5, HD1, HE1 a ID4 lišily od okolností týkajících se žádosti o vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001. Zvláště je třeba konstatovat, že zatímco duté profily spadající do PCN KE4 byly vyráběny jednou ze žalobkyň, totiž NTRP, duté profily spadající do jiných PCN se v seznamech prodeje a výrobních nákladů žalobkyň nikde neobjevily.

60 Navíc, jak již bylo uvedeno v bodě 48 výše, seznam dodavatelů a nákupů SPIG Interpipe správně uváděl pouze jednoho jediného dodavatele dutých profilů patřících do PCN KE4, a to jednu ze žalobkyň, NTRP. Je tudíž třeba konstatovat, že skutečnosti obsažené ve spisu týkající se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 byly obzvláště složité, což nebyl případ skutečností týkajících se výrobků, ohledně nichž Komise vyhověla žádosti o jejich vynětí z výpočtu běžné hodnoty. Z toho vyplývá, že zatímco existovaly pochybnosti o spolehlivosti údajů týkajících se dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001, žalobkyně neprokázaly, že takové pochybnosti existovaly rovněž u dutých profilů spadajících do jiných PCN.

61 S ohledem na výše uvedené je třeba část žalobního důvodu vycházející z porušení zásady nediskriminace zamítnout jako neopodstatněnou.

K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění

– Argumenty účastníků řízení

⁶² V rámci šestého žalobního důvodu tvrdí žalobkyně existenci porušení práva na obhajobu. Komise jim totiž nové skutkové poznatky, jakož i nové právní úvahy oznámila dne 27. června 2006, tedy v den přijetí napadeného nařízení. Mimoto Rada porušila článek 253 ES, který jí ukládá povinnost uvést odůvodnění, jelikož napadené nařízení neposkytlo žádnou odpovídající odpověď na argumenty žalobkyň týkající se určení běžné hodnoty.

⁶³ Co se týče porušení práva na obhajobu, Rada tvrdí, že Komise poskytla vysvětlení týkající se určení běžné hodnoty v druhém dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 a že žalobkyně na ně odpověděly v oznámení ze dne 26. dubna 2006. Co se mimoto týče údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, Rada tvrdí, že se jednalo o velmi konkrétní otázku související s jednou společností, o níž tedy v napadeném nařízení nemělo být výslovně pojednáno. Každopádně podle Rady bylo o této otázce pojednáno v dopise ze dne 26. června 2006 a při slyšeních ve dnech 24. a 30. března 2006.

– Závěry Soudu

⁶⁴ Z judikatury Soudního dvora vyplývá, že požadavky vyplývající z dodržování práv obhajoby jsou závazné nejenom v rámci řízení, která mohou vést k uložení sankcí, ale také při šetřeních, která předcházejí přijetí antidumpingových nařízení, která mohou bezprostředně a osobně ovlivnit dotčené podniky a přinášejí pro ně nepříznivé důsledky (rozsudek Soudního dvora ze dne 27. června 1991, Al-Jubail Fertilizer v. Rada, C-49/88, Recueil, s. I-3187, bod 15). Konkrétně musí být zúčastněným podnikům v průběhu správního řízení umožněno, aby sdělily svůj postoj k existenci a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům, které Komise použila na podporu svého tvrzení

o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy (výše uvedený rozsudek *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, bod 17). Tyto požadavky byly ještě upřesněny v článku 20 základního nařízení, jehož odstavec 2 stanoví, že žadatelé, dovozci a vývozci a jejich zájmové svazy a země původu nebo vývozu „mohou požádat o konečné informace o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných opatření“.

⁶⁵ Krom toho je třeba připomenout, že podle judikatury musí z odůvodnění vyžadovaného článkem 253 ES jasně a jednoznačně vyplývat úvahy orgánu Společenství, jenž dotčený akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a hájit svá práva a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum (rozsudek Soudu ze dne 12. října 1999, *Acme Industry v. Rada*, T-48/96, Recueil, s. II-3089, bod 141). Rada naproti tomu není povinna odpovědět v odůvodnění nařízení na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 25. června 1998, *British Airways a další v. Komise*, T-371/94 a T-394/94, Recueil, s. II-2405, bod 94). Mimoto není požadováno, aby odůvodnění konkrétně uvádělo veškeré jednotlivé relevantní skutkové a právní poznatky, poněvadž požadavky kladené na odůvodnění musejí být posuzovány zejména s ohledem na kontext aktu a veškeré právní normy upravující danou oblast (rozsudek Soudu ze dne 28. září 1995, *Ferchimex v. Komise*, T-164/94, Recueil, s. II-2681, bod 118).

⁶⁶ Právě ve světle předcházejících úvah je třeba určit, zda Rada skutečně porušila právo na obhajobu a nesplnila povinnost uvést odůvodnění.

⁶⁷ Co se zaprvé týče porušení práva na obhajobu, je třeba uvést, aniž by bylo nezbytné rozhodnout o základní povaze úvah týkajících se vynětí dutých profilů určených pro jadernou energetiku spadajících do PCN KE4 a technické normy TU 14-3P-197-2001 z výpočtu běžné hodnoty, že na rozdíl o toho, co tvrdí žalobkyně, jim dopisy, které skutečně obdržely dne 27. června 2006, tedy v den přijetí napadeného nařízení, nebyl oznámen žádný nový skutkový poznatek nebo nové odůvodnění. Žalobkyně totiž tvrdí,

že Komise poprvé v těchto dopisech prohlásila, že duté profily určené pro jadernou energetiku nemohou být vyňaty z výpočtů dumpingového rozpětí, protože údaje, kterými disponuje, neposkytují bez nového ověření dostatečnou jistotu. Komise však již ve druhém dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 tvrdila, že jelikož její služby nemohou provést ověření informací poskytnutých žalobkyněmi, nemůže jejich žádosti vyhovět. Navíc je třeba poznamenat, že žalobkyně na tuto poznámku Komise odpověděly faxem ze dne 26. dubna 2006, a vykonaly tak v tomto bodě své právo na obhajobu.

68 Co se zadrhé týče porušení povinnosti uvést odůvodnění, je třeba konstatovat, že napadené nařízení konkrétně nijak neodkazuje na problematiku výrobků spadajících do PCN KE4, protože jde o problematiku, která se specificky týká žalobkyň. Jelikož tedy z druhého dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 jasně a jednoznačně vyplývají úvahy Komise, nemohou žalobkyně Radě vytýkat, že nesplnila svou povinnost uvést odůvodnění.

69 Z toho vyplývá, že šestý žalobní důvod, vycházející z porušení požadavků vyplývajících z dodržení práva na obhajobu a porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž se týká určení běžné hodnoty, je třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K následkům nezodpovězení dotazníku společnostmi spojenými s výrobcí Společenství

70 V rámci druhého a třetího žalobního důvodu, jakož i části šestého žalobního důvodu, se žalobkyně opírají o tutéž skutkovou okolnost, totiž skutečnost, že všech pět výrobců bezešvých trubek a dutých profilů Společenství, které Komise zahrnula do vzorku, na němž založila své šetření, je ve spojení se společnostmi, které neposkytly odpověď na dotazník.

71 Podle žalobkyně z této skutkové okolnosti vyplývá:

- porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení (druhý žalobní důvod);
- porušení zásady nediskriminace (druhý žalobní důvod);
- porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení (druhý žalobní důvod);
- porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení (třetí žalobní důvod);
- porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění (šestý žalobní důvod).

K porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení

- Argumenty účastníků řízení

72 Žalobkyně v rámci druhého žalobního důvodu tvrdí, že jelikož všech pět výrobců bezešvých trubek a dutých profilů Společenství, kteří jsou součástí vzorku, na němž založila své šetření, je ve spojení s jednou nebo několika výrobními nebo prodejními

společnostmi, které nedodaly samostatnou odpověď na dotazník Komise, nelze u těchto pěti výrobců mít za to, že plně spolupracovali. Podle žalobkyně je však napadené nařízení založeno na údajné plné spolupráci výrobního odvětví Společenství. Žalobkyně z toho dovozují, že posouzení újmy je v rozporu s čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení.

- 73 V tomto ohledu žalobkyně na prvním místě uvádějí, že je nemožné vyhovět požadavkům výše citovaných ustanovení základního nařízení, pokud není od všech entit spojených s výrobcí Společenství a podílejících se na výrobě nebo prodeji dotčeného výrobku požadováno, aby plně spolupracovaly na šetření.
- 74 Na druhém místě žalobkyně uvádějí, že porušení výše citovaných ustanovení nemůže být odůvodněno, jak Komise patrně učinila ve svém dopise ze dne 27. června 2006, neexistencí významného dopadu částečné spolupráce skupiny, ke které patří výrobce Společenství, na zjištění újmy, kterou utrpěl výrobce nebo výrobní odvětví Společenství jako celek. Podle žalobkyně tak Komise vycházela ze „zásady nezávažného pochybení“.
- 75 Zaprvé žalobkyně tvrdí, že Komise neuvádí, že se zásada nezávažného pochybení uplatňuje na vyvážející výrobce v rozsahu, v němž by jim bylo rovněž umožněno spolupracovat na šetření pouze částečně.
- 76 Zadruhé podle žalobkyně neexistence úplných informací o výrobě všech výrobců ve spojení a prodeích prvním zákazníkům, kteří nejsou ve spojení, není nezávažným pochybením. Jednak převodní ceny mezi členy téže skupiny nejsou spolehlivé, a jednak by podle žalobkyně zbavení veškerých obchodníků ve spojení povinnosti odpovědět na dotazník vedlo k poskytnutí blanko šeku výrobcům Společenství, který by jim umožňoval vybrat údaje, které považují za vhodné k oznámení, aby tak ovlivnili posouzení újmy.

- 77 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že přístup Komise, pokud jde o neexistenci významného dopadu částečné spolupráce skupiny společností, je příliš zjednodušující, a tedy nesprávný. Pouze částečná spolupráce některých entit skupiny totiž vytváří mezerovitý a zkreslený obraz dotčené skupiny nebo výrobního odvětví Společenství v jeho celku.
- 78 Začtvrté žalobkyně uvádějí, že přijetí zásady nezávažného pochybení jako směr obhajoby nemůže napravit mnohá porušení ustanovení článku 3 základního nařízení.
- 79 Zapáté žalobkyně uvádějí, že jelikož Komise neobdržela úplné údaje a nemohla tyto údaje ověřit, nemůže s určitostí tvrdit, že objem a hodnota výroby a prodeje, jejíž číselné hodnoty jí nebyly oznámeny, byly dostatečně bezvýznamné na to, aby neměly dopad na posouzení újmy.
- 80 Na třetím místě žalobkyně tvrdí, že v projednávané věci neexistence plné spolupráce výrobců Společenství, kteří jsou součástí vzorku, měla významný dopad na posouzení újmy, kterou utrpěli tito výrobci a odvětví Společenství ve svém celku. Konkrétně Komise své výpočty rozpětí újmy založila téměř výlučně na převodních cenách používaných výrobci Společenství. Tato metoda měla za následek značné nadsazení rozpětí újmy.
- 81 V odpovědi na argumenty žalobkyň Rada tvrdí, že orgány správně považovaly za spolupracující veškeré výrobce Společenství, kteří jsou součástí vzorku.

- 82 Rada totiž tvrdí, že pojem „spolupráce“ nelze chápat doslovně tak, že předpokládá poskytnutí úplných a přesných odpovědí na všechny otázky položené Komisí. Komise vždy posuzuje, zda a jakou měrou má skutečnost, že nebyly poskytnuty některé informace, nepříznivý dopad na šetření. To platí jak pro vývozce, tak pro výrobce Společenství, ačkoli Komise může uplatňovat různá kritéria na vývozce a výrobce Společenství, protože obě tyto skupiny společností poskytují informace k rozdílným účelům. V tomto ohledu Rada mimoto uvádí, že nikdy neměla v úmyslu dovolávat se existence nezávažného pochybení pro odůvodnění tvrzených porušení.
- 83 Rada se domnívá, že Komise s ohledem na skutkové poznatky, které měla k dispozici, v projednávané věci právem nevyňala z odvětví Společenství žádnou ze společností zahrnutých do vzorku.
- 84 Co se týče nejprve tvrzení žalobkyně, podle kterého byl výpočet rozpětí újmy zkeslen nedostatečnou spoluprací, Rada připomíná, že Komise potřebuje prodejní ceny prvnímu kupujícímu, který není ve spojení, za účelem stanovení průměrných prodejních cen všech výrobců Společenství a váženého průměrného rozpětí cenového podbízení. V projednávané věci vážené průměrné rozpětí cenového podbízení činilo 32 %. Kdyby byly podle Rady zahrnuty chybějící údaje o prodeích některých společností ve spojení, činilo by toto rozpětí možná 30, 32 nebo 35 %, což by nijak nezměnilo závěr, podle kterého šlo o značné cenové podbízení a dovozy, které byly předmětem dumpingu, působily újmu výrobnímu odvětví Společenství. Rada rovněž tvrdí, že odkaz učiněný žalobkyněmi na výpočet rozpětí újmy je v tomto kontextu irelevantní. Rozpětí újmy je podle ní užitečné pouze pro použití pravidla nižšího cla, podle kterého musí být uložené clo rovno dumpingovému rozpětí nebo rozpětí újmy, jestliže toto je nižší. V projednávané věci by zahrnutí prodejů dotyčného výrobku uskutečněných Vallourec & Mannesmann Oil & Gas Ltd (dále jen „VMOG Spojené království“) a Productos Tubolares, které představovaly dohromady méně než 8 % prodejů dotyčného výrobku uskutečněných výrobním odvětvím Společenství, nemohlo v žádném případě mít za následek snížení rozpětí újmy, ohodnocené na 57 %, na úroveň nižší, než je dumpingové rozpětí, ohodnocené na 25,7 %.

85 Rada dále tvrdí, že žalobkyně vycházejí z hypotézy, podle které výrobci Společenství, kteří podali podnět a jsou součástí vzorku, na šetření nespolupracovali. Jelikož neexistence informací ohledně některých společností spojených s výrobcí Společenství neměla významný dopad na analýzu újmy a příčinné souvislosti, je tato hypotéza mylná a je třeba zamítnout tvrzení o porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení.

– Závěry Soudu

86 Jak již bylo uvedeno výše v bodech 38 a 39, jelikož v oblasti obchodních ochranných opatření orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí z důvodu složitosti hospodářských, politických a právních situací, které musí přezkoumávat, musí být přezkum posouzení orgánů provedený soudem Společenství omezen na ověření dodržení procesních pravidel, věcné správnosti skutkových zjištění k provedení zpochybňované volby, neexistence zjevně nesprávného posouzení skutkového stavu nebo neexistence zneužití pravomoci.

87 Je třeba mimoto uvést, že ačkoli je v rámci základního nařízení věcí Komise jakožto orgánu, který provádí šetření, určit, zda výrobek, kterého se týká antidumpingové řízení, je předmětem dumpingu a způsobuje újmu, pokud je propuštěn do volného oběhu ve Společenství, a ačkoli se tedy tento orgán nemůže v tomto rámci zbavit části důkazního břemene, které mu v tomto ohledu náleží (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 17. prosince 1997, EFMA v. Rada, T-121/95, Recueil, s. II-2391, bod 74, a Acme v. Rada, bod 41 výše, bod 40), nic to nemění na tom, že základní nařízení Komise nesvěřuje žádnou vyšetřovací pravomoc, která by jí umožňovala donutit společnosti, aby se účastnily šetření nebo poskytly informace. Za těchto podmínek jsou Rada a Komise závislé na dobrovolné spolupráci účastníků řízení, pokud jde o poskytování nezbytných informací ve stanovených lhůtách. Odpovědi těchto účastníků řízení v dotazníku upraveném v čl. 6 odst. 2 základního nařízení jsou tak zásadní pro průběh antidumpingového řízení (rozsudek Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, bod 38 výše, bod 65).

- 88 Z článku 18 základního nařízení, nazvaného „Nedostatečná spolupráce“, a konkrétněji z jeho odstavce 3 nicméně vyplývá, že „[n]ejsou-li informace předložené účastníkem řízení ve všech ohledech dokonalé, přesto se k nim přihlédně, pokud nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou předloženy včas, pokud je možno je ověřit a pokud účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí“.
- 89 Právě v tomto rámci je třeba zkoumat, zda, jak tvrdí žalobkyně, skutečnost, že společnosti spojené s výrobcí Společenství, kteří jsou součástí vzorku, neposkytly odpověď na dotazník, znamená ze strany těchto výrobců nedostatečnou spolupráci, která zkreslila analýzu újmy, v rozporu s čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení.
- 90 Ačkoli účastníci antidumpingového řízení mají podle čl. 6 odst. 2 základního nařízení v zásadě povinnost poskytnout odpověď na dotazník Komise, ze znění čl. 18 odst. 3 téhož nařízení vyplývá, že k informacím předloženým jinou formou nebo v rámci jiného dokumentu musí být přihlédnuto, jestliže jsou splněny čtyři podmínky vyjmenované tímto článkem.
- 91 Pokud tedy jeden z účastníků řízení neodpověděl na dotazník, avšak informace poskytl v rámci jiného dokumentu, nelze mu vytýkat nedostatečnou spolupráci, pokud zaprvé případné nedostatky neúměrně neztěžují zjištění přiměřeně správných závěrů, pokud jsou zadruhé předloženy včas, pokud je zatřetí možno je ověřit a pokud začtvrté účastník řízení jednal podle svého nejlepšího vědomí a svědomí.
- 92 Z toho vyplývá, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, nezodpovězení dotazníku Komise společností spojenou s výrobcem Společenství nezbytně neznamená, že tento

výrobce musí být považován za nespolupracujícího. Uvedený výrobce tak nebude považován za nespolupracujícího, jestliže mezery v předložení údajů nemají významný dopad na průběh šetření.

93 V projednávané věci ze spisu vyplývá, že Komise vyhotovila a každému z výrobců Společenství předala zvláštní dotazník pro jejich výrobní a prodejní společnosti ve spojení. Tito výrobci tak měli povinnost odpovědět na tento dotazník za každou z těchto společností ve spojení. Ze skutečností předložených Radou však vyplývá, že dotazník nebyl zodpovězen těmito společnostmi ve spojení:

- Vallourec Mannesmann Oil & Gas Germany GmbH (dále jen „VMOG Německo“), výrobní a prodejní společnost ve spojení s V & M Německo;
- Productos Tubulares, SA, výrobní a prodejní společnost ve spojení s Tubos Reunidos;
- Acecsa-Aceros Calibrados, SA (dále jen „Acecsa“), výrobní a prodejní společnost ve spojení s Tubos Reunidos;
- Almesa Almacenes Metalurgicos (dále jen „Almesa“), obchodní společnost ve spojení s Tubos Reunidos;
- Dalmine Benelux BV, Dalmine France SARL, Dalmine Deutschland GmbH, Tenaris Global Services (UK), Eurotube Ltd, Quality Tubes Ltd, obchodní společnosti nebo společnosti pro další prodej a distribuci ve spojení s Dalmine;

- Tenaris West Africa Ltd, společnost ve spojení s Dalmine pověřená nejdříve přeměnou dutých profilů a poté administrativními úkoly.

⁹⁴ Ze skutečností obsažených ve spisu mimoto vyplývá, že jedna výrobní a prodejní společnost, VMOG Spojené království, ve spojení s V & M Německo a V & M Francie, odpověděla na dotazník po lhůtě. Komise ji tak pro účely zjištění újmy nezohlednila.

⁹⁵ Je proto třeba určit, zda pro tyto společnosti jsou splněny čtyři podmínky stanovené v čl. 18 odst. 3 základního nařízení, tak aby Radě nebylo možno vytýkat, že se dopustila zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězení dotazníku společnostmi spojenými s výrobcí Společenství nezkreslilo ani zjištění újmy, ani výpočet rozpětí újmy.

⁹⁶ Co se nejprve týče zjištění újmy, je třeba pro každou společnost ve spojení provést analýzu údajů, kterými disponovaly Rada a Komise, za účelem ověření toho, že nedostatky ze strany společností vzniklé nezodpovězením dotazníku toto zjištění neúměrně neztěžují. Pokud jde o výrobní a prodejní společnosti ve spojení, je třeba zvláštní pozornost zaměřit na nedostatky údajů týkajících se výroby a prodeje společností ve spojení a na jejich případný dopad na zjištění újmy. Mimoto je třeba ověřit, zda údaje, kterými disponovaly Rada a Komise, splňují poslední tři podmínky stanovené v čl. 18 odst. 3 základního nařízení.

⁹⁷ Co se týče VMOG Německo, z odpovědi na písemné otázky položené Soudem vyplývá, že Rada pro posouzení dopadu nezodpovězení dotazníku touto společností vycházela z těchto skutečností: seznamu prodejů V & M Německo transakce po transakci, tabulky

uvádějící objem výroby V & M Německo a tabulky uvádějící objem a hodnotu prodeje V & M Německo. Tyto dokumenty byly V & M Německo předloženy včas a ověřeny Komisí.

- 98 Jelikož byly číselné hodnoty prodeje a výroby V & M Německo obsaženy v odpovědi na dotazník V & M Německo, jak potvrzují dokumenty poskytnuté Radou, byly zohledněny v rámci zjištění újmy. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po VMOG Německo nepožadovala zodpovězení dotazníku a domnívala se, že nezodpovězením dotazníku ze strany VMOG Německo nebylo zkresleno zjištění újmy.
- 99 Co se týče Productos Tubulares, z odpovědí na písemné otázky položené Soudem vyplývá, že Rada pro posouzení dopadu nezodpovězení dotazníku touto společností na zjištění újmy vycházela z těchto skutečností: důvěrné verze odpovědi Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a důvěrná příloha k podnětu obsahující odhad výrobní kapacity a výroby výrobců Společenství nepodporujících podnět. Tyto údaje byly ze strany Productos Tubulares poskytnuty včas.
- 100 Nejprve je třeba uvést, že Productos Tubulares, na rozdíl od Tubos Reunidos, nepodporovala podnět. V důsledku toho neměly být údaje, které se jí týkaly, v zásadě zohledněny v rámci analýzy situace výrobního odvětví Společenství, uvedené v bodech odůvodnění 155 až 176 napadeného nařízení, která byla zásadní pro zjištění újmy, ledaže by jejich nezohlednění tuto analýzu zkreslilo. V tomto posledně uvedeném případě bylo třeba zohlednit tyto údaje nebo vyjmout údaje týkající se Tubos Reunidos. V projednávané věci se podle znění dokumentů poskytnutých Radou zdá, že výroba a prodeje Productos Tubulares představovaly během období šetření méně než 3 % celkové výroby a prodeje výrobního odvětví Společenství. To znamená, že i kdyby nezodpovězení dotazníku ze strany Productos Tubulares mělo dopad na zjištění újmy a příčinné souvislosti, nemohl být tento dopad významný. Mimoto, ačkoli Rada neměla k dispozici žádné údaje k období před obdobími šetření, tedy období let 2001 až 2003,

nemají chybějící údaje o tomto období vliv na zjištění újmy, jelikož mohly vést Komisi nanejvýš k podhodnocení újmy, a nikoli k jejímu nadhodnocení. Navíc Rada u Tubos Reunidos ověřila, že nedošlo k žádnému prodeji mezi poslední uvedenou společností a Productos Tubulares.

101 Je tedy třeba dojít k závěru, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po Productos Tubulares nepožadovala, aby odpověděla na dotazník, a domnívala se, že nezodpovězením dotazníku ze strany této společnosti nebylo zkresleno zjištění újmy.

102 Co se týče společnosti Acecsa, z písemností Rady vyplývá, že během období šetření tato společnost pouze zakoupila malý objem dotyčného výrobku od Tubos Reunidos, jenž byl určen k přepracování na jiný výrobek než dotyčný výrobek. Mimoto ze skutečností obsažených ve spisu, zvláště z nedůvěrné verze odpovědi na dotazník Tubos Reunidos, vyplývá, že tento objem nepředstavoval během období šetření více než 4 % prodejů Tubos Reunidos a více než 1 % celkových prodejů výrobců Společenství podporujících podniků. S ohledem na předcházející úvahy nemohlo nezodpovězení dotazníku společností Acecsa významně zkreslit údaje použité pro zjištění újmy. Navíc stejně jako u Productos Tubulares, ačkoli Rada neměla k dispozici žádné údaje k období před obdobím šetření, tedy období let 2001 až 2003, nemají chybějící údaje o tomto období vliv na zjištění újmy, jelikož mohly vést Komisi nanejvýš k podhodnocení újmy, a nikoli k jejímu nadhodnocení. Mimoto byla odpověď na dotazník Tubos Reunidos předložena včas a byla ověřena službami Komise. Za těchto okolností je třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po společnosti Acecsa nepožadovala, aby odpověděla na dotazník v náležité formě.

103 Co se týče společnosti Almesa, z písemností Rady vyplývá, že tato společnost je obchodní společností. Objem prodejů této společnosti tedy byl zohledněn v analýze újmy prostřednictvím prodejů Tubos Reunidos, které jí byly určeny. Ze skutečností obsažených ve spisu, zvláště z nedůvěrné verze odpovědi na dotazník Tubos Reunidos mimoto vyplývá, že v průměru byly ceny účtované ze strany Tubos Reunidos vůči

společnosti Almesa vyšší než ceny účtované nezávislým zákazníkům. To znamená, že číselná hodnota zohledněná, pokud jde o objem prodeje, nebyla podhodnocena, a tudíž nezakreslila zjištění újmy. Je tudíž třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po společnosti Almesa nepožadovala, aby jí poskytla doplňující údaje ve formě odpovědi na dotazník v náležité formě.

104 Co se týče Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes, z písemností Rady vyplývá, že Dalmine během období šetření neuskutečnila žádný prodej u Dalmine Benelux, Dalmine Deutschland a Eurotube. Co se týče Quality Tubes a Tenaris Global Services (UK), důvěrná verze odpovědi na dotazník Dalmine obsahovala seznam jejich prodeje transakce po transakci, což znamená, že tyto údaje byly zohledněny v rámci analýzy újmy. Konečně, co se týče Dalmine France, byly její prodeje ve Společenství nezbytně okrajové, jelikož celkové prodeje Dalmine těmito šesti společnostmi ve spojení představovaly během období šetření méně než 4 % celkových prodejů dotyčného výrobku výrobním odvětvím Společenství.

105 Ze skutečností obsažených ve spisu, a zejména z nedůvěrné verze odpovědi na dotazník Dalmine – verze, která byla předložena včas a ověřena službami Komise – každopádně vyplývá, že Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes jsou činné buď v obchodování, nebo v dalším prodeji a distribuci. Z toho vyplývá, že objem prodeje těchto společností byl zohledněn v analýze újmy prostřednictvím prodeje, uskutečněných vůči nim ze strany Dalmine.

106 Vzhledem k výše uvedeným úvahám je třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po společnostech Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes nepožadovala, aby jí poskytly doplňující údaje, ve formě odpovědi na dotazník v náležité formě, a když se domnívala, že Dalmine spolupracovala na šetření.

- 107 Co se týče společnosti Tenaris West Africa, z písemností Rady vyplývá, že tato společnost nezasáhla do výroby ani prodeje dotyčného výrobku. Z odpovědi na písemné otázky položené Soudem mimoto vyplývá, že Rada pro posouzení dopadu nezodpovězení dotazníku touto společností vycházela z elektronické zprávy Dalmine Komisi ze dne 24. května 2006. Jelikož tato elektronická zpráva byla předložena včas, je třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když po této společnosti nepožadovala, aby jí poskytla doplňující údaje ve formě odpovědi na dotazník v náležité formě, a domnívala se, že Dalmine spolupracovala na šetření.
- 108 Konečně, co se týče VMOG Spojené království, je třeba uvést, že jelikož tato společnost svou odpověď na dotazník předložila po lhůtě, nemohly být její údaje použity v rámci zjištění újmy. Každopádně ze skutečností obsažených ve spisu vyplývá, že tato společnost podnět nepodporovala. Údaje, které se jí týkají, tak v zásadě neměly být zohledněny v rámci analýzy situace výrobního odvětví Společenství pro zjištění újmy, ledaže by jejich nezohlednění toto zjištění zkreslilo. V posledně uvedeném případě bylo třeba zohlednit tyto údaje nebo vyjmout údaje týkající se V & M Německo a V & M Francie. Pro posouzení toho, zda analýza bude zkreslena, vycházela Rada z těchto dokumentů: tabulky uvádějící objem výroby VMOG Spojené království, tabulky uvádějící objem a hodnotu prodejů VMOG Spojené království a seznamu prodejů V & M Francie transakce po transakci.
- 109 Jak potvrzují předložené dokumenty, mohla Rada na základě odpovědi předložené se zpožděním určit, že prodeje VMOG Spojené království během období šetření představovaly méně než 3 % celkového objemu prodejů výrobců Společenství, kteří podali podnět. Nezohlednění těchto 3 % však nemohlo mít rozhodující vliv na zjištění újmy. Mimoto je třeba mít za to, že informace, ze kterých Rada vycházela pro určení části prodejů této společnosti v prodeích výrobního odvětví Společenství, byly předloženy včas ve smyslu čl. 18 odst. 3 základního nařízení.

- 110 Je tudíž třeba konstatovat, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když z vymezení odvětví Společenství nevyňala V & M Německo a V & M Francie, výrobce Společenství, již jsou součástí vzorku a jsou ve spojení s VMOG Spojené království.
- 111 Co se dále týče výpočtu rozpětí újmy, je třeba se připojit k tvrzení Rady, že podle čl. 9 odst. 4 základního nařízení, který stanoví pravidlo nižšího cla, se rozpětí újmy použije pro určení sazby antidumpingového cla pouze v případě, pokud je dumpingové rozpětí vyšší než rozpětí újmy. V projednávané věci sazba antidumpingového cla uloženého žalobkyním vycházela z dumpingového rozpětí žalobkyně, tedy 25,7 %, a nikoli z rozpětí újmy ve výši 57 %. Za předpokladu, že rozpětí újmy vycházelo z převodních cen používaných výrobcí Společenství vůči VMOG Spojené království, Productos Tubulares a společností ve spojení s Dalmine, představují prodeje těmto společnostem nanejvýš 10 % celkových prodejů výrobního odvětví Společenství. Aby rozpětí újmy dosáhlo úrovně nižší než úroveň dumpingového rozpětí, bylo by tedy třeba, jak uvádí Rada, aby tyto prodejní ceny používané společnostmi ve spojení byly zcela nepřiměřené vzhledem k cenám jiných prodejů zohledněných v rámci výpočtu rozpětí újmy.
- 112 Vzhledem k výše uvedenému je třeba konstatovat, že se Rada nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězením dotazníku společnostmi spojenými s výrobcí Společenství nebylo zkresleno zjištění újmy ani výpočet rozpětí újmy, a neporušila čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení.
- 113 Z toho vyplývá, že část druhého žalobního důvodu vycházející z porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K porušení zásady nediskriminace

– Argumenty účastníků řízení

- 114 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada porušila zásadu nediskriminace. Zatímco Komise v rámci šetření vyžadovala, aby veškeré společnosti ve spojení s vyvážejícími výrobci dotyčného výrobku odpověděly na její dotazník, nevznesla takový požadavek vůči prodejním společnostem spojeným s výrobcí Společenství.
- 115 Žalobkyně se domnívají, že vysvětlení poskytnuté Komisí neodůvodňuje diskriminační zacházení. Zprv je sice pravda, že se dumpingové rozpětí vypočítává pro každou skupinu vyvážejících výrobců ve spojení, zatímco újma, kterou utrpělo odvětví Společenství, se určuje na úrovni celého odvětví, avšak není pravda, že obě operace vyžadují různý stupeň spolupráce ze strany zúčastněných subjektů. Žalobkyně tvrdí, že stejně jako může být zkesleno dumpingové rozpětí, jestliže skupina výrobců ve spojení poskytne odpověď jménem jediného z nich, který neprovádí dumping, zatímco druhý tak činí, bude zjištění újmy zkesleno také tehdy, jestliže výrobce Společenství, který je činný ve dvou různých závodech, z nichž jeden újmu utrpěl a druhý nikoli, poskytne odpověď na základě závodu, který utrpěl újmu.
- 116 Zadruhé žalobkyně uvádějí, že postup výpočtu rozpětí újmy od vyvážejících výrobců a výrobců Společenství vyžaduje, aby poskytli přesně tentýž stupeň spolupráce, takže veškerá diskriminace mezi nimi je neodůvodněná.
- 117 Zatřetí žalobkyně tvrdí, že samotné znění dotazníku výrobcům Společenství výslovně ukládá povinnost poskytnout informace nejen pro každou výrobní společnost ve

spojení, nýbrž rovněž pro každou prodejní společnost ve spojení. Jinými slovy ukládá jim tytéž požadavky jako vyvážejícím výrobcům.

- 118 Rada popírá, že by byla porušena zásada nediskriminace. Rovněž uvádí, že žalobkyně se v žádném okamžiku nepokusily prokázat, že skutečnost, že vývozce neodpoví na dotazník, pokud jde o společnosti ve spojení, a skutečnost, že na dotazník neodpoví výrobce Společenství, jsou podobnými situacemi. Podle Rady je údajné rozdílné zacházení odůvodněno různým účelem použití požadovaných údajů, totiž zjištění újmy pro údaje poskytnuté výrobcí Společenství a výpočet dumpingového rozpětí pro údaje poskytnuté vyvážejícími výrobcí. Žalobkyně navíc neprokázaly, že Komise skutečně rozdílně zacházela s vývozci a s výrobcí Společenství.

– Závěry Soudu

- 119 Tvrzené porušení zásady nediskriminace je třeba přezkoumat ve světle judikatury uvedené výše v bodě 58. Podle této judikatury může o diskriminaci jít pouze v případě, kdy situace výrobců Společenství a situace vyvážejících výrobců jsou v projednávané věci podobné a kdy s výrobcí bylo ze strany Komise zacházeno odlišně než vyvážejícími výrobcí.

- 120 Rovnou je třeba uvést, nehledě na projednávaný případ, že situace vyvážejících výrobců ve vztahu k povinnosti odpovědět na dotazník Komise a situace výrobců Společenství ve vztahu k téže povinnosti nejsou v zásadě podobné. Jak uvedla Rada ve svých písemnostech, má odpověď na dotazník, kterou mají poskytnout vyvážející výrobci, za cíl určení dumpingového rozpětí, které vychází z údajů specifických pro každý podnik. Naproti tomu odpověď na dotazník, kterou mají poskytnout výrobci Společenství, má za cíl zjištění újmy, které je založeno na analýze celého výrobního odvětví Společenství.

- 121 Nelze však vyloučit, že v projednávané věci se okolnosti, které Komisi vedly k závěru, že je nezbytné, aby vyvážející výrobci odpověděli na dotazník za všechny své společnosti ve spojení, podobaly okolnostem, které ji vedly k závěru o nedostatečné spolupráci výrobců Společenství uvedených výše v bodech 93 a 94 v případě nepředložení takové odpovědi.
- 122 Je však třeba konstatovat, že se žalobkyně snažily prokázat, že v teorii byla situace vyvážejících výrobců a výrobců Společenství srovnatelná, avšak nijak neprokázaly, že tomu tak bylo v projednávaném případě.
- 123 Navíc je třeba poznamenat, že žalobkyně nepředložily nejmenší důkaz toho, že s vyvážejícími výrobci a výrobci Společenství bylo ze strany Komise skutečně zacházeno rozdílně. Ve svých písemnostech pouze tvrdí, že Komise připouští, že na společnostech spojených s výrobci Společenství nepožaduje, aby odpověděly na dotazník. Neprokazují však, že byl takový požadavek vznesen vůči vyvážejícím výrobcům.
- 124 Z předcházejících úvah vyplývá, že žalobkyně, nijak neprokázaly údajnou diskriminační povahu rozhodnutí Komise nepožadovat na společnostech spojených s výrobci Společenství, aby odpověděly na dotazník Komise.
- 125 Je tudíž třeba zamítnout část druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení zásady nediskriminace, jako neopodstatněnou.

K porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení

– Argumenty účastníků řízení

126 V rámci druhého žalobního důvodu žalobkyně uvádějí, že za předpokladu, že, jak tvrdí Rada, spis šetření obsahuje údaje prokazující, že nezodpovězení dotazníku společnostmi spojenými s výrobcí Společenství nemělo významný dopad na posouzení újmy, kterou utrpěli výrobci Společenství, nemůže se Rada podle čl. 19 odst. 3 základního nařízení těchto údajů platně dovolávat, protože nedůvěrný spis šetření neobsahuje žádný údaj tohoto druhu.

127 Rada tvrdí, že čl. 19 odst. 3 základního nařízení nestanoví, že k informacím, ohledně nichž není poskytnut žádný nedůvěrný výtah, nelze nikdy přihlížet, nýbrž že k této informaci není třeba přihlížet, pokud není z věrohodných zdrojů prokázáno, že je správná. Povinnost stanovená účastníkům antidumpingového šetření, uvedená v čl. 19 odst. 3 základního nařízení, poskytnout nedůvěrný výtah o informacích, které předkládají Komisi, má za cíl ochranu práva na obhajobu ostatních zúčastněných osob. Rada z toho vyvozuje, že žalobkyně se mohou jako důvodu zrušení antidumpingového opatření dovolávat použití informací, ohledně nichž nebyl poskytnut žádný nedůvěrný výtah, ze strany Komise, pouze pokud mohou prokázat, že použitím těchto informací bylo porušeno jejich právo na obhajobu. Tak tomu v projednávané věci podle názoru Rady není.

– Závěry Soudu

128 Nejprve je třeba uvést, že žalobní důvod žalobkyň vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení byl poprvé vznesen v jejich replice. Nové důvody nelze v zásadě

předkládat v průběhu řízení, ledaže by se zakládaly na právních a skutkových poznacích, které vyšly najevo v průběhu řízení (rozsudek Soudu ze dne 14. března 2007, Aluminium Silicon Mill Products v. Rada, T-107/04, Sb. rozh. s. II-669, bod 60).

- 129 V projednávané věci žalobkyně tento nový žalobní důvod vznesly v odpovědi na údaje oznámené poprvé Radou v bodech 52, 53, 55, 59, 60 a 64, jakož i v poznámce pod čarou 31 žalobní odpovědi. Nový žalobní důvod žalobkyň vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení je tak založen na skutkových poznacích, které vyšly najevo v průběhu řízení. Z toho vyplývá, že tento žalobní důvod musí být považován za přípustný.
- 130 Co se týče opodstatněnosti tohoto žalobního důvodu, je třeba zaprvé uvést, že znění čl. 19 odst. 3 základního nařízení pro Komisi stanoví pouze možnost nepřihlížet k důvěrné informaci, ohledně níž není k dispozici žádný nedůvěrný výtah.
- 131 Zadruhé je třeba poznamenat, že cílem článku 19 základního nařízení je ochrana nejen obchodního tajemství, nýbrž i práva na obhajobu dalších účastníků antidumpingového řízení. To znamená, jak vyplývá z judikatury, že v rámci antidumpingového řízení mohou nesrovnalosti v oznámení nedůvěrných výtahů Komisí představovat porušení procesních práv odůvodňující zrušení nařízení stanovícího antidumpingové clo pouze v případě, že zúčastněný dostatečně neznal základní obsah dotčeného dokumentu nebo dotčených dokumentů, a z tohoto důvodu nemohl platně vyjádřit svůj názor na jejich existenci nebo jejich relevanci [viz v tomto smyslu, pokud jde o čl. 8 odst. 4 nařízení Rady (EHS) č. 2423/88 ze dne 11. července 1988 o ochraně před dumpingovými nebo subvencovanými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 209, s. 1), jehož normativní obsah se v podstatě shoduje s obsahem čl. 19 odst. 3 základního nařízení, rozsudek Soudu ze dne 15. října 1998, Industrie des poudres sphériques v. Rada, T-2/95, Recueil, s. II-3939, bod 137]. Společně s Radou je tudíž třeba konstatovat, že účastníci antidumpingového řízení se mohou dovolávat použití informací, ohledně nichž nebyl poskytnut žádný nedůvěrný výtah, jako důvodu

zrušení antidumpingového opatření pouze v případě, že mohou prokázat, že použitím těchto informací bylo porušeno jejich právo na obhajobu.

132 V tomto kontextu je třeba ověřit, zda Komise a Rada porušily čl. 19 odst. 3 základního nařízení. V tomto ohledu Rada v rámci svých odpovědí na otázky položené Soudem tvrdí, že pro ověření toho, že nezodpovězení dotazníku společnostmi spojenými s výrobci Společenství nemělo dopad na posouzení újmy, Komise vycházela z těchto dokumentů:

- pro VMOG Německo: seznam prodejů V & M Německo transakce po transakci, tabulka uvádějící objem výroby V & M Německo a tabulka uvádějící objem a hodnotu prodejů V & M Německo; jinými slovy Komise vycházela ze skutečností obsažených v odpovědi na dotazník V & M Německo, jejíž nedůvěrná verze byla předložena;

- pro VMOG Spojené království: tabulka uvádějící objem výroby VMOG Spojené království, tabulka uvádějící objem a hodnotu prodejů VMOG Spojené království a seznam prodejů V & M Francie transakce po transakci; zatímco posledně uvedený seznam byl obsažen v důvěrné verzi odpovědi na dotazník V & M Francie, pro niž existovala nedůvěrná verze, první dvě uvedené tabulky byly obsaženy v důvěrné verzi odpovědi na dotazník VMOG Spojené království, pro nějž neexistovala nedůvěrná verze;

- pro Productos Tubulares: důvěrná verze odpovědi Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a důvěrná příloha podnětu obsahující odhad výrobní kapacity a výroby výrobců Společenství nepodporujících podnět; zatímco existovala nedůvěrná verze tohoto posledně uvedeného dokumentu, taková verze neexistovala pro prvně uvedený dokument;

- pro společnost Acecsa: oddíl D.2 odpovědi na dotazník Tubos Reunidos, pro nějž existovala nedůvěrná verze;

- pro společnost Almesa: seznam prodejů Tubos Reunidos transakce po transakci; tento seznam byl obsažen v důvěrné verzi odpovědi na dotazník této společnosti, pro nějž rovněž existovala nedůvěrná verze;

- pro Dalmine Benelux, Dalmine France, Dalmine Deutschland, Eurotube, Tenaris Global Services (UK) a Quality Tubes: skutečnosti obsažené v důvěrné verzi odpovědi na dotazník Dalmine, pro nějž existovala nedůvěrná verze;

- pro Tenaris West Africa: elektronická zpráva Dalmine Komisi ze dne 24. května 2006, pro niž neexistovala nedůvěrná verze.

¹³³ Je tedy třeba určit, zda skutečnost, že Komise vycházela z důvěrné verze odpovědi na dotazník VMOG Spojené království, důvěrné verze odpovědi na dotazník výběru vzorku Productos Tubulares a elektronické zprávy ze dne 24. května 2006, aniž by existovala nedůvěrná verze těchto dokumentů, představovala porušení práva na obhajobu.

¹³⁴ Existenci takového porušení je třeba posuzovat ve světle judikatury uvedené výše v bodě 64. Podle této judikatury musí být zúčastněným subjektům umožněno, aby sdělili svůj postoj k existenci a relevanci tvrzených skutečností a okolností a k důkazům,

kteřé Komise pouřžila na podporu svého tvrzení o dumpingové praxi a z toho vzniklé újmy. Nicméně, co se týče porušení práva přístupu ke spisu šetření, je třeba uvést, že takové porušení může mít za následek úplnou či částečnou neplatnost napadeného nařízení, pouze pokud by zpřístupnění dokumentu mohlo, byť v omezené míře, vést k jinému výsledku správního řízení, pokud by se o něj dotyčný podnik mohl v průběhu uvedeného řízení opřít (viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 29. ledna 2008, Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, T-206/07, Sb. rozh. s. II-1, bod 71).

¹³⁵ V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že tyto dokumenty potřebovaly k prokázání toho, že nezodpovězením dotazníku ze strany VMOG Spojené království, Tubos Reunidos a Tenaris West Africa byla zkreslena analýza újmy. Avšak v bodech 101, 107 a 108 výše bylo konstatováno, že se Rada nedopustila žádného zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězení nebo nezohlednění dotazníků Productos Tubulares, VMOG Spojené království a Tenaris West Africa nemělo vliv na zjištění újmy. Zpřístupnění nedůvěrných verzí odpovědi na dotazník VMOG Spojené království, odpovědi Productos Tubulares na dotazník k přípravě výběru vzorku a elektronické zprávy ze dne 24. května 2006 žalobkyním by tudíž v žádném případě nemohlo vést k jinému výsledku správního řízení.

¹³⁶ Z toho vyplývá, že část druhého žalobního důvodu, vycházející z porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení, je třeba zamítnout jako neopodstatněnou.

K porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení

– Argumenty účastníků řízení

¹³⁷ Na podporu třetího žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že Rada tím, že neukončila řízení, ačkoli úroveň podpory podnětu byla nižší než regulační minimum ve výši 25 % výroby Společenství, z důvodu nedostatečné spolupráce výrobního odvětví Společenství, porušila čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

¹³⁸ Rada připomíná, že tento žalobní důvod je založen na tvrzení, podle kterého výrobci Společenství, kteří podali podnět a jsou součástí vzorku, nespolupracovali. Jelikož je podle Rady toto tvrzení z důvodů uvedených v rámci druhého žalobního důvodu chybné, je třeba třetí žalobní důvod zamítnout.

– Závěry Soudu

¹³⁹ Je třeba uvést, že čl. 5 odst. 4 základního nařízení neobsahuje žádnou povinnost Komise ukončit probíhající antidumpingové řízení, jestliže úroveň podpory podnětu klesla pod minimální práh ve výši 25 % výroby Společenství. Tento článek se totiž pouze týká nezbytného stupně podpory podnětu pro to, aby Komise mohla zahájit řízení. Tento výklad je potvrzen zněním čl. 9 odst. 1 základního nařízení, podle kterého „[p]okud je podnět stažen, může být řízení zastaveno s výjimkou případu, kdy to není v zájmu Společenství“. Tudíž i v případě, že je podnět odvětvím Společenství stažen, nepodléhá Komise povinnosti řízení ukončit, nýbrž takovou možnost pouze má.

140 V projednávané věci je třeba konstatovat, že požadovaný stupeň podpory byl dosažen při zahájení antidumpingového řízení, avšak v průběhu řízení údajně klesl pod hranici 25 %, když Komise výrobce Společenství požádala o odpověď na její dotazník. Radě proto v projednávané věci nelze vytýkat jakékoli porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení.

141 Pro úplnost je třeba uvést, že i za předpokladu, že by čl. 5 odst. 4 základního nařízení Komisi ukládal povinnost ukončit řízení, pokud úroveň podpory podnětu v průběhu řízení klesla pod minimální práh ve výši 25 %, není takové porušení v projednávané věci dáno. V bodě 112 výše totiž bylo rozhodnuto, že se Rada nedopustila zjevně nesprávného posouzení, když se domnívala, že nezodpovězení dotazníku společnostmi spojenými s výrobcí Společenství nemělo dopad na analýzu újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství. To znamená, že výrobci Společenství, kteří jsou součástí vzorku, musejí být považováni za spolupracující, což znamená, že nemůže být konstatováno žádné snížení ve stupni podpory podnětu.

142 Třetí žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění

– Argumenty účastníků řízení

143 V rámci šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že bylo porušeno jejich právo na obhajobu. Za tímto účelem tvrdí, že skutečnost, že se Rada domnívala, že neexistence plné spolupráce některých výrobců Společenství, kteří jsou součástí vzorku, neměla významný dopad na posouzení újmy, kterou utrpěli tito výrobci a výrobní odvětví

Společensví ve svém celku, jim byla oznámena teprve v den přijetí napadeného nařízení. Rada údajně také nesplnila povinnost uvést odůvodnění tím, že napadené rozhodnutí neposkytlo uspokojivou odpověď na argument žalobkyň týkající se nedostatečné spolupráce výrobního odvětví Společensví.

- ¹⁴⁴ Rada připomíná, že žalobkyně předložily vyjádření týkající se nedostatečné spolupráce výrobního odvětví Společensví ve dvou dopisech ze dne 3. dubna 2006 a 4. května 2006 a obdržely odpověď Komise ve druhém dokumentu o konečných informacích. Co se týče údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, Rada uvádí, že napadené nařízení popisuje složení výrobního odvětví Společensví, které podalo podnět, a výběr vzorku. Komise mimoto odpověděla na tvrzení žalobkyň v druhém dokumentu o konečných informacích, ve své písemné odpovědi na vyjádření žalobkyň k prvnímu dokumentu o konečných informacích a ve svém dopise ze dne 16. června 2006.

– Závěry Soudu

- ¹⁴⁵ Šestý žalobní důvod žalobkyň vycházející z porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž se týká zjištění újmy, je třeba zkoumat ve světle judikatury uvedené výše v bodech 64 a 65.

- ¹⁴⁶ Co se nejprve týče údajného porušení práva na obhajobu, je třeba uvést, že ačkoli, jak je uvedeno výše v bodě 64, zákonodárce měl v úmyslu přiznat dotčným účastníkům řízení, zejména vývozcům, podle čl. 20 odst. 2 základního nařízení právo být informován o hlavních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných antidumpingových cel (rozsudek Soudu ze dne 19. listopadu 1998, *Champion Stationery a další v. Rada*, T-147/97, Recueil, s. II-4137, bod 55), Komise není povinna dotčné účastníky řízení v tomto ohledu

informovat o všech jednotlivých skutkových nebo právních poznacích (viz v tomto smyslu rozsudek Ferchimex v. Komise, bod 65 výše, bod 118).

147 V projednávané věci žalobkyně v podstatě tvrdí, že skutečnost, že je Rada o konkrétních důvodech, proč výrobce Společenství, kteří jsou součástí vzorku, považovala za platně spolupracující na šetření, informovala se zpožděním, představuje porušení práva na obhajobu.

148 Je třeba uvést, že ačkoli otázky týkající se vymezení výrobního odvětví Společenství a platnosti vzorku výrobců Společenství vybraného Komisí jsou podstatné pro zjištění újmy, nebyla Komise povinna dotyčné účastníky řízení informovat o podrobnostech posouzení uvedené újmy. Zvláště skutečnost, že v projednávané věci Komise měla za to, že není nezbytné, aby některé společnosti spojené s výrobcí Společenství předložily odpověď na její dotazník, jelikož údajně odpovědi, které tyto společnosti mohly předložit, neměly vliv na analýzu újmy, nebyla podstatnou úvahou ke zjištění újmy, kterou Komise byla povinna blíže vysvětlit v dokumentu o konečných informacích.

149 V tomto ohledu je třeba uvést, že první dokument o konečných informacích ze dne 27. února 2006 ve svém bodě 1.4.2 obsahoval celkové odůvodnění výběru vzorku výrobců Společenství, jakož i ve svém bodě 4.1 obecný popis výrobců Společenství podporujících podnět, u nichž se má za to, že tvoří odvětví Společenství ve smyslu čl. 4 odst. 1 a čl. 5 odst. 4 základního nařízení pro potřeby šetření a zvláště zjištění újmy. Bod 1.4.2 kladl důraz na výrobce Společenství, původně vybraného k tomu, aby byl částí vzorku, který nespolečně pracoval, a byl proto ve vzorku nahrazen jiným výrobcem Společenství.

150 V návaznosti na první dokument o konečných informacích žalobkyně dopisem ze dne 3. dubna 2006 požádaly o podrobnější vysvětlení ohledně složení vzorku, konkrétněji co se týče totožnosti výrobce Společenství, který odmítl spolupracovat, co se týče data

předložení odpovědí na dotazník VMOG Spojené království a Rohrwerk Maxhütte, jakož i co se týče podpory poskytnuté podnětu ze strany Productos Tubulares.

- 151 Komise odpověděla na každou z těchto žádostí o vysvětlení v bodech 3 až 6 přílohy C druhého dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006. Žalobkyně poté podaly další vyjádření k těmto jednotlivým bodům ve svém dopise ze dne 4. května 2006. Komise na ně odpověděla ve svém dopise ze dne 16. června 2006, který žalobkyním došel dne 27. června 2006, jak o tom svědčí jimi poskytnuté dokumenty.
- 152 Ačkoli vyjádření Komise v odpověď na dopis ze dne 4. května 2006 žalobkyním došla až 27. června 2006, tedy v den přijetí napadeného nařízení, je třeba mít za to, že žalobkyním nejenže bylo umožněno účinně sdělit svůj postoj k otázce vymezení výrobního odvětví Společenství a platnosti vzorku, ale svůj postoj k těmto otázkám rovněž skutečně vyjádřily. Dopis ze dne 16. června 2006 byl totiž důsledkem výměny vyjádření mezi žalobkyněmi a Komisí, která byla popsána v bodech 149 až 151 výše.
- 153 Je tudíž třeba zamítnout část šestého žalobního důvodu vycházející z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká otázky spolupráce výrobního odvětví Společenství.
- 154 Co se dále týče údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, je třeba připomenout, že podle judikatury uvedené výše v bodě 65 není Rada povinna odpovědět v odůvodnění nařízení na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení. Podle této judikatury mimoto, v závislosti na kontextu, není ani požadováno, aby odůvodnění konkrétně uvádělo veškeré jednotlivé relevantní skutkové a právní poznatky.

155 Jak bylo uvedeno výše v bodě 148, skutečnost, že Komise měla za to, že není nezbytné, aby některé společnosti spojené s výrobci Společenství předložily odpověď na její dotazník, jelikož odpovědi, které tyto společnosti mohly předložit, neměly vliv na analýzu újmy, nebyla podstatnou úvahou ke zjištění újmy, kterou Komise byla povinna blíže vysvětlit v napadeném nařízení. Úvahy podstatné pro zjištění újmy, které Rada byla povinna uvést v napadeném nařízení, se týkají vymezení výrobního odvětví Společenství, jakož i platnosti vzorku výrobců Společenství.

156 Jelikož napadené nařízení ve svém dvanáctém bodě odůvodnění obsahuje celkové odůvodnění výběru vzorku výrobců Společenství a ve svém čtrnáctém bodě odůvodnění obecný popis obdržených, přijatých a ověřených dotazníků, nelze Radě vytýkat porušení povinnosti uvést odůvodnění.

157 Navíc je třeba uvést, že dopis ze dne 16. června 2006, který žalobkyně obdržely dne 27. června 2006, obsahoval podstatné prvky úvah Komise, které ji vedly k domněnce, že není nezbytné, aby některé společnosti spojené s výrobci Společenství předložily odpověď na její dotazník, jelikož odpovědi, které tyto společnosti mohly předložit, neměly vliv na analýzu újmy.

158 Z toho vyplývá, že je třeba zamítnout část šestého žalobního důvodu vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž se týká otázky spolupráce výrobního odvětví Společenství.

K úpravě prodejní ceny společnosti Sepco

159 V rámci čtvrtého žalobního důvodu, jakož i části šestého žalobního důvodu, žalobkyně vycházejí ze shodné okolnosti, totiž ze skutečnosti, že Rada od prodejní ceny účtované společností Sepco nespojeným dovozcům ve Společenství odečetla částku odpovídající provizi, aniž by prokázala, že funkce společnosti Sepco se podobají funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

160 Podle žalobkyně tato skutková okolnost vedla ze strany Komise k:

- zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení (čtvrtý žalobní důvod);

- zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení (čtvrtý žalobní důvod);

- porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění (šestý žalobní důvod).

Ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení

– Argumenty účastníků řízení

161 V rámci čtvrtého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že se Rada dopustila odečtením částky odpovídající provizi od prodejní ceny společnosti Sepco nespojeným dovozcům ve Společenství, aniž by prokázala, že funkce společnosti Sepco se podobají funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Konkrétněji Rada údajně neunesla své důkazní břemeno ani v napadeném nařízení, ani ve faxu ze dne 26. června 2006.

162 Co se týče napadeného nařízení, Rada v něm v jeho bodě odůvodnění 132 pouze prohlásila, že byla provedena úprava vývozní ceny o provizi v souladu s čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení v případech, kdy se prodej uskutečnil prostřednictvím těchto obchodníků ve spojení, neboť tito obchodníci ve spojení mají obdobnou funkci jako zástupce pracující na základě provize.

163 Co se týče faxu ze dne 26. června 2006, žalobkyně připomínají, že v tomto faxu Komise zohlednila tyto skutečnosti:

– žalobkyně prodávaly dotyčný výrobek přímo do Společenství;

- prodejní společnost ve spojení se žalobkyněmi na Ukrajině, totiž SPIG Interpipe, byla činná jakožto obchodní zástupce pro prodeje uskutečňované společností Sepco;

- spojení společnosti Sepco se žalobkyněmi nejsou dostačující a neumožňují domnívat se, že je pod jejich kontrolou nebo pod kontrolou SPIG Interpipe, jak by tomu skutkově a právně bylo, kdyby Sepco byla vnitřní vývozní službou.

164 Žalobkyně se domnívají, že tyto skutečnosti nejsou relevantní.

165 Zprvé Komise podle žalobkyň v tomto faxu zohlednila pouze nepřímé skutečnosti, které nepředstavují žádnou souvislost s funkcemi společnosti Sepco a nijak nestačí k prokázání toho, že Sepco byla činná jakožto obchodní zástupce.

166 Zadruhé žalobkyně zdůrazňují, že i když skutečně prodávaly dotyčný výrobek přímo do Společenství, prováděly tyto prodeje do nových členských států ve fázi transformace. Skutečnost, že úloha společnosti Sepco nemůže být úlohou obchodní služby žalobkyň, navíc podle žalobkyň není dána tím, že ukrajinská obchodní společnost SPIG Interpipe nadále vykonávala některé zprostředkovatelské úkoly mezi společností Sepco a žalobkyněmi.

167 Zatřetí žalobkyně uvádějí, že Komise neuplatňuje žádné právní ustanovení na podporu svého názoru, že nemají-li společnosti tytéž konečné příjemce, takže vykonávají společnou kontrolu, nelze na ně ze skutkového a právního hlediska nahlížet tak, že tvoří součást jediné hospodářské entity, tak aby obchodní společnosti mohly být považovány za subjekty vykonávající funkce vnitřní vývozní služby. Taková společná kontrola *de facto* existuje. Tato kontrola musela být podle žalobkyň Komisi známa, jelikož zástupci

žalobkyně byli přítomni při inspekcích v areálu společnosti Sepco a jelikož některé revidované údaje požadované Komisí byly Komisí předány zástupci společnosti Sepco.

168 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že situace společnosti Sepco se neliší od situace prodejních společností, jejichž výsledky jsou pro určení běžné hodnoty ve vývozní společnosti konsolidovány s výsledky jejich vývozců ve spojení. Žalobkyně uvádějí, že za těchto okolností Rada ani Komise nezjišťují, zda společnosti sdílejí tytéž konečné příjemce nebo vykonávají společnou kontrolu. Pouhá skutečnost, že je přímo či nepřímo vlastněno nejméně 5 % kapitálu, je podle žalobkyně považována za dostačující k tomu, aby běžná hodnota mohla být určena na úrovni jediné hospodářské entity sestávající z výrobce a prodejních společností ve spojení, které jsou považovány za subjekty jednající jako obchodní služba dotyčné společnosti.

169 Na argumenty žalobkyně Rada odpovídá, že Sepco nebyla vnitřní službou žalobkyně pro vývoz do Společenství, nýbrž obchodníkem, jehož funkce byly obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

170 Nejprve Rada tvrdí, že ačkoli žalobkyně nastolují otázku důkazního břemene, když formulují svá tvrzení týkající se funkce společnosti Sepco, ve skutečnosti napadají závěr orgánů, podle kterého Sepco byla obchodníkem, jehož funkce byly obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Relevantní otázkou tak nyní podle názoru Rady je, zda orgány vycházely ze skutečností, které mohly prokázat nebo umožňovaly dovodit, že funkce společnosti Sepco byly funkcemi obchodníka vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize a že mohly ovlivnit srovnatelnost mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Rada a Komise tyto skutečnosti údajně vyjasnily.

- 171 Poté Rada tvrdí, že žalobkyně neposkytly sebemenší poznatek prokazující, že tyto závěry jsou stíženy zjevně nesprávným posouzením.
- 172 Zaprvé podle Rady žalobkyně neprávem tvrdí, že skutečnost, že Sepco byla nezávislou společností, je bezvýznamná. Mimoto nikdy nepředložily důkaz o tom, že žalobkyně samy – nebo společná mateřská společnost Allied Steel Holding BV v případě Sepco a NTRP – vykonávaly kontrolu společnosti Sepco.
- 173 Zadruhé žalobkyně údajně rovněž neprávem uvádějí, že pouhá skutečnost společného držení 5 % kapitálu dostačuje k domněnce, že Sepco byla jejich vnitřní vývozní službou.
- 174 Zatřetí žalobkyně údajně nezohledňují skutečnost, že jejich vztah ke společnosti Sepco byl vztahem kupujícího a prodávajícího.
- 175 Začtvrté, jelikož žalobkyně nepochybňují, že obě prodávaly přímo nezávislým zákazníkům ve Společenství nebo ve třetích zemích, tyto prodeje podle Rady jasně ukazují, že měly své vlastní vnitřní služby pro vývozní prodeje.
- 176 Zapáté Rada uvádí, že žalobkyně neprávem tvrdí, že přítomnost zástupců žalobkyň při inspekcích v areálu společnosti Sepco a jejich účast na šetření měly orgány přivést k závěru, že navzdory odlišné právní subjektivitě je Sepco ve skutečnosti vývozní službou žalobkyň. Ve skutečnosti z toho žalobkyně mohly vyvodit pouze to, že Sepco a žalobkyně spolupracují v rámci šetření proto, že jsou společnostmi ve spojení.

– Závěry Soudu

- 177 Podle ustálené judikatury týkající se výpočtu běžné hodnoty, avšak použitelné obdobně na výpočet vývozní ceny, nemůže sdílení výrobních a prodejních činností uvnitř skupiny tvořené společnostmi s odlišnou právní subjektivitou změnit nic na skutečnosti, že se jedná o jedinou hospodářskou entitu, která takto organizuje veškeré činnosti prováděné v jiných případech entitou, která je jediná rovněž z právního hlediska (viz obdobně rozsudky Soudního dvora ze dne 5. října 1988, *Brother Industries v. Rada*, 250/85, Recueil, s. 5683, bod 16; ze dne 10. března 1992, *Matsushita Electric v. Rada*, C-175/87, Recueil, s. I-1409, bod 12, a ze dne 13. října 1993, *Matsushita Electric Industrial v. Rada*, C-104/90, Recueil, s. I-4981, bod 9).
- 178 Je třeba uvést, že pokud je zjištěno, že výrobce své úkoly, které obvykle provádí vnitřní prodejní oddělení, svěřil společnosti, která distribuuje jeho výrobky, kterou hospodářsky kontroluje a se kterou tvoří jedinou hospodářskou entitu, je skutečnost, že orgány vycházejí z cen zaplacených prvním nezávislým kupujícím přidruženému distributorovi, odůvodněná. Zohlednění cen přidruženého distributora umožňuje zabránit tomu, aby výdaje, které jsou zjevně zahrnuty v prodejní ceně výrobku, pokud je tento prodej uskutečněn vnitřním prodejním oddělením, již zahrnuty nebyly, pokud tatáž prodejní činnost je uskutečňována společností s odlišnou právní subjektivitou, byť hospodářsky kontrolovanou výrobcem (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 1992, *Canon v. Rada*, C-171/87, Recueil, s. I-1237, body 9 až 13).
- 179 Z judikatury rovněž vyplývá, že o jedinou hospodářskou jednotku jde tehdy, jestliže výrobce svěřil úkoly, které obvykle provádí vnitřní prodejní oddělení, společnosti, která distribuuje jeho výrobky a kterou hospodářsky kontroluje (viz v tomto smyslu rozsudek *Canon v. Rada*, bod 178 výše, bod 9). Krom toho je relevantní indicií existence jediné hospodářské entity kapitálová struktura (viz v tomto smyslu stanovisko generálního advokáta Lenze ve věci, ve které byl vydán rozsudek Soudního dvora ze dne 7. července 1994, *Gao Yao v. Rada*, C-75/92, Recueil, s. I-3141, I-3142, bod 33). Navíc bylo judikováno, že jediná hospodářská entita může existovat, pokud výrobce plní část

prodejních funkcí doplňujících funkce společnosti distribuující jeho výrobky (rozsudek Matsushita Electric Industrial v. Rada, bod 177 výše, bod 14).

- 180 Krom toho je třeba připomenout, že stejně jako účastník řízení, který podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení žádá o úpravy určené k dosažení srovnatelnosti běžné hodnoty a vývozní ceny pro určení dumpingového rozpětí, musí předložit důkaz, že je jeho žádost odůvodněná, musejí orgány vycházet, když považují za nezbytné provést úpravu, z důkazů nebo alespoň indicíí, které umožňují prokázat existenci faktoru, na jehož základě je úprava provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen (rozsudek Soudu ze dne 21. listopadu 2002, Kundan a Tata v. Rada, T-88/98, Recueil, s. II-4897, bod 96).
- 181 Ve světle předcházejících úvah je třeba ověřit, zda orgány předložily důkaz nebo alespoň indicie, že funkce společnosti Sepco nejsou funkcemi vnitřního prodejního oddělení, nýbrž že jsou obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.
- 182 Ve svém faxu zaslaném žalobkyním dne 26. června 2006 vyjmenovala Komise tři skutečnosti, na nichž založila závěr, že Sepco vykonávala funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. Zaprvé podle ní žalobkyně uskutečnily přímé prodeje dotyčného výrobku do Společenství. Zadruhé SPIG Interpipe, prodejní společnost ve spojení na Ukrajině, byla činná jako obchodní zástupce pro prodeje žalobkyň společnosti Sepco. Zatřetí jsou spojení společnosti Sepco se žalobkyněmi údajně nedostačující a neumožňují domnívat se, že tato společnost je pod kontrolou žalobkyň, nebo že společnost Sepco a žalobkyně jsou společně kontrolovány.
- 183 Pokud jde o žalobkyně, ty připomenuly povahu funkcí společnosti Sepco ve dvou dopisech zaslaných Komisi dne 22. března 2006 a 4. května 2006. V těchto dopisech vysvětlily, že funkce společnosti Sepco jsou tyto: Sepco zajišťuje každodenní kontakty s existujícími a potenciálními zákazníky; Sepco informuje o technických vlastnostech a použití bezešvých trubek a dutých profilů vyráběných žalobkyněmi; Sepco určuje

prodejní ceny a politiku, kterou trh a dotyční zákazníci mohou akceptovat; Sepco usiluje o získání objednávek a přijímá je; Sepco vystavuje faktury, jakož i veškeré prodejní dokumenty; Sepco zajišťuje servis. Nicméně žádná z těchto skutečností není podepřena sebemenším důkazem.

184 Přesto je třeba poznamenat, že podle judikatury uvedené výše v bodě 180 původní důkazní břemeno přísluší orgánu, který považuje za nezbytné provést úpravu, a nikoli dotyčnému účastníku řízení dotčenému touto úpravou. Ve světle judikatury uvedené výše v bodech 177 a 178 je třeba mít za to, že skutečnosti předložené Komisí k odůvodnění úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení nejsou dostatečně přesvědčivé, a nemohou tak být považovány za indicie umožňující prokázat existenci faktoru, na jehož základě je úprava provedena, a určit její dopad na srovnatelnost cen.

185 Co se týče skutečnosti, že žalobkyně údajně prodávaly dotyčný výrobek přímo do Společenství, je totiž zaprvé třeba připomenout judikaturu uvedenou výše v bodě 179, podle které jediná hospodářská entita může existovat, pokud výrobce provádí část prodejních funkcí doplňujících funkce společnosti distribuující jeho výrobky. Písemnosti účastníků řízení přitom dokládají, že přímé prodeje do Společenství uskutečňované žalobkyněmi směřovaly do nových členských států ve fázi transformace. Mimoto žalobkyně na jednání potvrdily, že objem přímých prodejů představoval přibližně 8 % celkového objemu prodejů žalobkyň do Společenství, a byl tedy okrajový. Je tudíž třeba konstatovat, že žalobkyně prováděly pouze prodejní funkce doplňující funkce společnosti Sepco a pouze na přechodné období.

186 Zadruhé, co se týče skutečnosti, že SPIG Interpipe, prodejní společnost ve spojení na Ukrajině, byla činná jakožto obchodní zástupce pro prodeje uskutečněné žalobkyněmi vůči společnosti Sepco, Rada nijak nevysvětluje, čím skutečnost, že SPIG Interpipe pobírá provizi z prodejů žalobkyň společnosti Sepco, prokazuje, že Sepco vykonávala

funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatou formou provize, nebo brání uznání jejího statutu vnitřního prodejního oddělení žalobkyně.

187 Zatřetí, co se týče údajné nedostatečnosti spojení společnosti Sepco se žalobkyněmi, která neumožňuje domnívat se, že uvedená společnost je žalobkyněmi kontrolována nebo že společnost Sepco a žalobkyně jsou společně kontrolovány, je třeba uvést, že ze skutečností obsažených ve spisu vyplývá, že Sepco a NTRP jsou ve spojení prostřednictvím téže mateřské společnosti Allied Steel Holding, která během období šetření vlastnila 100 % kapitálu společnosti Sepco a 24 % kapitálu NTRP. Je tedy třeba konstatovat, že se v projednávaném případě jedná o skutečnost, která by, kdyby byla potvrzena jinými relevantními skutečnostmi, mohla prokázat, že společnosti Sepco a NTRP byly společně kontrolovány, a která každopádně neprokazuje nedostatečnost spojení mezi společnostmi Sepco a NTRP. Tento závěr není zpochybněn tvrzením Rady, podle kterého žalobkyně neposkytly dostatečné informace, pokud jde o identitu skutečných vlastníků podílů v Niko Tube, SPIG Interpipe a 76 % kapitálu NTRP. Stejně tak skutečnost, že vztah mezi společnostmi Sepco a NTRP je vztahem mezi kupujícím a prodávajícím, není relevantní pro prokázání toho, že tyto společnosti nepředstavují jedinou hospodářskou entitu nebo že Sepco vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatou formou provize.

188 Naproti tomu skutečnosti obsažené ve spisu neumožňují prokázat, že Sepco je kontrolována společností Niko Tube nebo že tyto dvě společnosti jsou společně kontrolovány. Žalobkyně v návaznosti na dotaz ohledně existence takových kontrol vysvětlily, že spojení mezi Niko Tube a Sepco vyplývá jednak ze skutečnosti, že Niko Tube a NTRP mají tři společné akcionáře, a jednak ze skutečnosti, že Allied Steel Holding vlastní podíl ve výši 24 % v NTRP a podíl ve výši 100 % ve společnosti Sepco.

189 Je třeba mít za to, že tyto skutečnosti neumožňují prokázat, že Sepco je kontrolována společností Niko Tube nebo že tyto dvě společnosti jsou společně kontrolovány. Umožňují pouze prokázat existenci nepřímého spojení mezi těmito dvěma společnostmi.

190 Je tudíž třeba vyhovět části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z existence zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení v rozsahu, v němž Rada provedla úpravu vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných NTRP. Tatáž část musí být zamítnuta ve zbývající části, tedy v rozsahu, v němž se týká úpravy vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube.

Ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení

– Argumenty účastníků řízení

191 V rámci čtvrtého žalobního důvodu se žalobkyně domnívají, že se Rada dopustila zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení v tom smyslu, že odečtení částky odpovídající provizi, kterou údajně pobíral obchodní zástupce vykonávající svou činnost za úplatu formou provize, od prodejní ceny vede k funkční nesouměrnosti mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou, která má nepříznivý dopad na srovnatelnost cen.

192 Rada tvrdí, že žalobkyně mlčky přecházejí skutečnost, že samy vysvětlily, že SPIG Interpipe pobírala provizi za všechny prodeje uskutečněné prostřednictvím společnosti Sepco. Jelikož se SPIG Interpipe podílela jak na vnitrostátních prodeích, tak i prodeích vývozních, a jelikož úprava zahrnuje pouze doplňující účast společnosti Sepco na vývozních prodeích, toto odečtení podle Rady vytvořilo souměrnost, a nikoli nesouměrnost.

– Závěry Soudu

- 193 Je třeba mít za to, že část čtvrtého žalobního důvodu vycházející ze zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení nemůže být považována za autonomní část ve vztahu k části téhož žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. V projednávané věci žalobkyně tvrdí, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení není odůvodněná, jelikož vytvořila funkční nesouměrnost, aniž by umožnila srovnání běžné hodnoty a vývozní ceny. Taková úprava tak podle žalobkyň představuje zjevně nesprávné posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení.
- 194 Podle judikatury jak ze znění, tak i struktury čl. 2 odst. 10 základního nařízení vyplývá, že úprava vývozní ceny nebo běžné hodnoty může být učiněna pouze z důvodu zohlednění rozdílů týkajících se faktorů, které mají vliv na ceny, a tedy jejich srovnatelnost (rozsudek Kundan a Tata v. Rada, bod 180 výše, bod 94). Jinak řečeno, a pro převzetí terminologie použité žalobkyní, důvodem pro úpravu je obnovení souměrnosti mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou.
- 195 Byla-li tedy úprava provedena platně, znamená to, že byla obnovena souměrnost mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou. Naproti tomu, jestliže úprava platně provedena nebyla, znamená to, že byla zachována, případně dokonce vytvořena, nesouměrnost mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou.
- 196 V projednávané věci bylo vyhověno části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z existence zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení v rozsahu, v němž Rada provedla úpravu vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných NTRP, avšak tatáž část byla zamítnuta v rozsahu, v němž se týká úpravy vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube (viz bod 190 výše). Z toho vyplývá, že je třeba dojít k závěru, že došlo k zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního

nařízení v rozsahu, v němž úprava byla provedena na vývozní ceně používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných NTRP, a k závěru, že nedošlo ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení v rozsahu, v němž úprava byla provedena na vývozní ceně používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube.

197 Je tudíž třeba vyhovět části čtvrtého žalobního důvodu vycházející z existence zjevně nesprávného posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce základního nařízení v rozsahu, v němž Rada provedla úpravu vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných NTRP. Tato část musí být zamítnuta ve zbývající části, tedy v rozsahu, v němž se týká úpravy vývozní ceny používané společností Sepco v rámci transakcí týkajících se dutých profilů vyráběných společností Niko Tube.

K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění

– Argumenty účastníků řízení

198 V rámci šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že jejich právo na obhajobu bylo porušeno, jelikož dopis ze dne 16. června 2006 a fax ze dne 26. června 2006, které byly oba skutečně doručeny dne 27. června 2006, obsahovaly nové skutkové poznatky, jejichž cílem bylo prokázat, že Sepco nebyla vývozní službou žalobkyně. Údajně byl rovněž porušen článek 253 ES, jelikož napadené nařízení neposkytlo uspokojivou odpověď na argumenty žalobkyně týkající se této otázky.

199 Rada tvrdí, že Komise poskytla vysvětlení, pokud jde o dotčenou úpravu, ve svém druhém dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006. Žalobkyně, které tvrdí, že dopis ze dne 16. června 2006 a fax ze dne 26. června 2006 obsahovaly nové skutkové poznatky, údajně neupřesnily, jaké jsou tyto skutkové okolnosti ani v čem jsou nové. Konečně, co se týče údajného porušení článku 253 ES, otázkou odečtení částky odpovídající provizi od prodejní ceny společnosti Sepco se zabývalo napadené nařízení, konkrétněji jeho bod odůvodnění 132, jakož i první dokument o konečných informacích ze dne 27. února 2006, druhý dokument o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 a fax ze dne 26. června 2006.

– Závěry Soudu

200 Co se týče údajného porušení práva na obhajobu, je tento žalobní důvod třeba zkoumat ve světle judikatury uvedené výše v bodech 64 a 146. Podle této judikatury mají v rámci antidumpingových řízení dotyční účastníci řízení právo být informováni o hlavních skutečnostech a úvahách, na jejichž základě je zamýšleno doporučit přijetí konečných antidumpingových cel. Mimoto musejí být dotyční účastníci řízení informováni v době, kdy ještě mají možnost dostatečně vyjádřit své stanovisko před přijetím napadeného nařízení (viz v tomto smyslu rozsudky Soudu Champion Stationery a další v. Rada, bod 146 výše, bod 83, a ze dne 28. října 2004, Shanghai Teraoka Electronic v. Rada, T-35/01, Sb. rozh. s. II-3663, bod 330).

201 V projednávané věci žalobkyně v podstatě tvrdí, že byly pozdě informovány o důvodech úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Je třeba mít za to, že účastníci antidumpingového řízení mají právo být informováni nejen o tom, že byla provedena úprava v rámci srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou podle čl. 2 odst. 10 základního nařízení, nýbrž i o důvodech, proč byla úprava provedena. Informace týkající se úpravy a důvodů, proč byla provedena, je totiž podstatná, jelikož taková úprava má přímý vliv na výši antidumpingového cla. V tomto ohledu je třeba uvést, že pouhé oznámení dotyčným účastníkům řízení toho, že byla provedena úprava, aniž by byly vysvětleny důvody, nemůže být považováno za dostačující s ohledem na judikaturu

uvedenou výše v bodech 64 a 146. Z této judikatury totiž vyplývá, že orgány Společenství jsou povinny poskytnout dotyčným podnikům údaje užitečné k obraně jejich zájmů (rozsudek *Al-Jubail Fertilizer v. Rada*, bod 64 výše, bod 17). Avšak pouhé oznámení žalobkyním, že byla provedena úprava, bez uvedení důvodů, které v očích Komise takovou úpravu odůvodňují, nemůže žalobkyním umožnit hájit své zájmy, a zejména vysvětlit, proč tyto důvody nejsou platné.

202 V této souvislosti je třeba uvést, že v projednávané věci Komise žalobkyně informovala o svém rozhodnutí provést úpravu vývozní ceny používané vývozci ve spojení – mezi něž patřila Sepco – v prvním dokumentu o konečných informacích ze dne 27. února 2006. Jak vyplývá ze znění posledně uvedeného dokumentu, byla tato úprava provedena podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení a spočívala v odečtení veškerých nákladů vzniklých mezi dovozem a dalším prodejem, jakož i ziskového rozpětí.

203 Ve druhém dokumentu o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006 oznámila Komise žalobkyním, že, co se týče prodejů do Společenství, ve kterých byla činná Sepco, byla provedená úprava ve skutečnosti učiněna podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, a nikoli podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení, jak bylo omylem uvedeno v prvním dokumentu o konečných informacích. Bylo uvedeno, že částka provedeného odečtení zůstala nezměněna. Naproti tomu v něm Komise neposkytla žádné odůvodnění toho, proč byl v projednávané věci použitelný čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.

204 Dopisem ze dne 4. května 2006 oznámily žalobkyně Komisi, že mají za to, že je podstatné, aby Komise prokázala, že činnosti společnosti Sepco se podobají činnostem obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize.

- 205 Pouze ve svém faxu ze dne 26. června 2006 vysvětlila Komise, proč se domnívá, že tyto funkce jsou obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize a je tak důvodná úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. V tomto ohledu Komise uvedla tři skutečnosti uvedené výše v bodě 182. Je proto třeba konstatovat, že, jak potvrdila Rada na jednání, Komise před odesláním faxu ze dne 26. června 2006 neoznámila žalobkyním žádnou informaci o důvodech, proč se domnívá, že úprava podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení je důvodná.
- 206 Ze skutečností obsažených ve spisu přitom vyplývá, že tento fax žalobkyním došel dne 26. června 2006 v 19:06, tedy, jak uvádějí žalobkyně, mimo pracovní dobu. Je tedy třeba mít za to, že se žalobkyně o tomto dokumentu dozvěděly dne 27. června 2006, tedy v den přijetí napadeného nařízení.
- 207 Z toho vyplývá, že je třeba konstatovat, že se žalobkyně nemohly seznámit se skutečnostmi předloženými Komisí k odůvodnění úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení v době, kdy by ještě měly možnost užitečně vyjádřit své stanovisko před přijetím napadeného nařízení Radou.
- 208 Avšak takové pochybení ze strany Komise může představovat porušení práva na obhajobu odůvodňující zrušení napadeného nařízení pouze v případě, že žalobkyně prokázaly nikoli to, že uvedené nařízení mělo odlišný obsah, nýbrž to, že by v případě neexistence tohoto pochybení byly schopny lépe zajistit svou obhajobu (viz v tomto smyslu rozsudek Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware v. Rada, bod 134 výše, bod 71). V projednávané věci je tedy třeba určit, zda žalobkyně prokázaly, že by jim dřívější oznámení informací obsažených ve faxu ze dne 26. června 2006 dávalo možnost, byť omezenou, dovést správní řízení k jinému výsledku.

- 209 V tomto ohledu je třeba poukázat na to, jak bylo uvedeno výše v bodě 182, že Komise ve svém faxu zaslaném žalobkyním dne 26. června 2006 uvedla tři skutečnosti, na nichž založila závěr, že Sepco vykonávala funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize. V bodech 185 až 188 výše bylo na základě argumentů předložených žalobkyněmi v rámci řízení před Soudem ukázáno, že tyto tři skutečnosti nemohly být považovány za indicie umožňující prokázat jednak to, že Sepco vykonává funkce obdobné funkcím obchodního zástupce vykonávajícího svou činnost za úplatu formou provize, a jednak to, že Sepco a NTRP nepředstavují jedinou hospodářskou entitu. Je tudíž třeba dojít k závěru, že žalobkyně prokázaly, že by jim dřívější oznámení informací obsažených ve faxu ze dne 26. června 2006 dávalo možnost totéž prokázat před přijetím napadeného nařízení, a takto podpořit tvrzení, podle kterého Komise neměla žádný hmatatelný poznatek, který jí umožňoval provést spornou úpravu.
- 210 Kdyby tudíž nedošlo k pochybení, kterého se dopustila Komise, mohly by žalobkyně včas uvést argumenty, které nemohly předložit z důvodu zpoždění Komise s oznámením dotčených informací. Mohly by tak lépe zajistit svou obhajobu, a případně dovést správní řízení k jinému výsledku.
- 211 Je tedy třeba vyhovět šestému žalobnímu důvodu vycházejícímu z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž se týká úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení.
- 212 Co se týče údajného porušení povinnosti uvést odůvodnění, takový žalobní důvod nemůže v projednávané věci uspět. Z judikatury uvedené výše v bodě 65 totiž vyplývá, že Rada není povinna odpovědět v odůvodnění nařízení na všechny skutkové a právní otázky, které vznesli zúčastnění během správního řízení. Mimoto není požadováno, aby odůvodnění konkrétně uvádělo veškeré jednotlivé relevantní skutkové a právní poznatky, poněvadž požadavky kladené na odůvodnění musejí být posuzovány zejména s ohledem na kontext aktu.

213 V tomto ohledu je třeba uvést, že i když úprava provedená podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení byla Komisí v bodě odůvodnění 132 napadeného rozhodnutí odůvodněna pouze stručně, z předcházejících úvah vyplývá, že fax Komise ze dne 26. června 2006 obsahuje podrobné odůvodnění, proč byla tato úprava provedena.

214 Šestý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž se týká úpravy provedené podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení, tudíž musí být zamítnut jako neopodstatněný.

K nabídce závazku žalobkyň

215 Pátý žalobní důvod, jakož i část šestého žalobního důvodu se týkají skutečnosti, že Komise zamítla nabídku závazku žalobkyň.

216 Podle žalobkyň toto zamítnutí vedlo ze strany Rady k:

- porušení zásady nediskriminace (pátý žalobní důvod);

- porušení povinnosti uvést odůvodnění (šestý žalobní důvod).

K porušení zásady nediskriminace

– Argumenty účastníků řízení

- 217 V rámci pátého žalobního důvodu žalobkyně uvádějí, že jsou oběťmi diskriminace.
- 218 Diskriminace údajně vyplývá ze skutečnosti, že zatímco Komise zahájila samostatná jednání s rumunskými vyvážejícími výrobci s cílem dosáhnout přijatelné nabídky závazku, tedy týkající se omezeného počtu výrobků a se stanoveným stropem, neinformovala další vyvážející výrobce o možnosti předložit takovou omezenou nabídku závazku se stanoveným stropem.
- 219 Krom toho údajně diskriminace vyplývá ze skutečnosti, že napadené nařízení v bodě odůvodnění 248 konstatuje existenci generických problémů souvisejících s nabídkou závazku, ale poté ve svém bodě odůvodnění 251 tvrdí, že se tyto generické problémy netýkají rumunských výrobců. Žalobkyně v tomto ohledu poznamenávají, že odkaz na dočasnou povahu závazků, pokud jde o rumunské výrobce, nijak nevysvětluje, proč by nabídka závazku týkající se omezeného období nemohla být přijata pro žalobkyně, vzhledem k tomu, že omezený rozsah a trvání závazku mohly zabránit některým generickým problémům.
- 220 V odpověď na argumenty žalobkyň Rada tvrdí, že žalobkyně zpochybňují skutečnost, že Komise přijala nabídky závazku rumunských vývozců, a uvádějí, že tato skutečnost představuje porušení zásady nediskriminace.

221 Nejprve, pokud jde o údajně protiprávní přijetí nabídek závazku rumunských vývozců, Rada tvrdí, že legalita zamítnutí nabídky závazku žalobkyň není dotčena údajně protiprávním přijetím nabídek závazků rumunských vývozců.

222 Poté Rada zpochybňuje údajné porušení zásady nediskriminace. Zprvė žalobkyně měly podle Rady příležitost navrhnout závazek týkající se omezeného počtu výrobků. Jelikož žalobkyně takovou nabídku ani nabídku závazku obsahující dostatečně vysokou minimální dovozní cenu nepředložily, jejich nabídka se podstatně lišila od veškerých nabídek uvádějících dostatečně vysokou minimální dovozní cenu nebo splňujících jinou podmínku, jako je omezené trvání a omezený počet dotyčných výrobků.

223 Zadruhé Rada tvrdí, že Komise správně došla k závěru, že konkrétní situace rumunských vývozců je dostačující pro nápravu generických problémů závazků.

– Závěry Soudu

224 Podle čl. 8 odst. 3 základního nařízení „[n]abídnuté závazky nemusí být přijaty, pokud se jejich přijetí považuje za neproveditelné, například jestliže je počet skutečných nebo

možných vývozců příliš velký nebo z jiných důvodů, včetně obecně politických“. Z tohoto článku tedy vyplývá, že Komise může při posuzování nabídky závazku zohlednit jakékoli skutkové okolnosti.

225 Z judikatury mimoto vyplývá, že žádné ustanovení základního nařízení orgánům Společenství neukládá povinnost přijmout nabídky závazků v oblasti ceny formulované hospodářskými subjekty, kterých se týká šetření předcházející stanovení antidumpingových cel. Z uvedeného nařízení naopak vyplývá, že přijatelnost takových závazků je definována orgány v rámci jejich posuzovací pravomoci [viz v tomto smyslu, pokud jde o článek 10 nařízení Rady (EHS) č. 3017/79 ze dne 20. prosince 1979 o ochraně proti dumpingovým nebo subvencovaným dovozům ze zemí, které nejsou členy Evropského hospodářského společenství (Úř. věst. L 339, s. 1), jehož normativní obsah je v podstatě shodný s normativním obsahem článku 8 základního nařízení, rozsudek Soudního dvora ze dne 7. května 1987, Nachi Fujikoshi v. Rada, 255/84, Recueil, s. 1861, bod 42].

226 V tomto ohledu je třeba připomenout, že pokud orgány Společenství disponují širokou posuzovací pravomocí, má dodržení záruk přiznaných právním řádem Společenství ve správních řízeních o to větší význam a k těmto zárukám patří zejména zásada nediskriminace (viz v tomto smyslu rozsudek Shandong Reipu Biochemicals v. Rada, bod 38 výše, bod 63).

227 Podle judikatury brání zásada nediskriminace tomu, aby se srovnatelnými situacemi nebylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (rozsudek Soudu ze dne 17. července 1998, Thai Bicycle v. Rada, T-118/96, Recueil, s. II-2991, bod 96).

- 228 Jelikož Komise disponuje širokou posuzovací pravomocí pro přijetí nebo zamítnutí cenového závazku a může zohlednit veškeré skutkové okolnosti související s takovou nabídkou, musejí tyto skutkové okolnosti být přísně srovnatelné, aby bylo možno dojít k závěru, že byla porušena zásada nediskriminace.
- 229 V projednávané věci žalobkyně nezpochybňují platnost závazků nabídnutých rumunskými vyvážejícími výrobci a přijatých Komisí. Domnívají se však, že byly obětmi diskriminace, jelikož s nimi bylo zacházeno odlišně než s rumunskými vyvážejícími výrobci. Je však třeba konstatovat, že žalobkyně nikdy nevysvětlily, v čem jejich situace byla srovnatelná se situací rumunských vyvážejících výrobců, nýbrž pouze popsaly skutečnosti, které podle nich takovou diskriminaci představují.
- 230 Každopádně je třeba uvést, že podle čl. 8 odst. 1 základního nařízení základní podmínkou pro přijetí nabídky závazku Komisí je, že se „vývozce [uspokojivě dobrovolně zavázal], že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za dumpingové ceny“. Ze skutečností obsažených ve spisu však vyplývá, že prvotním důvodem, proč Komise zamítla nabídku závazku žalobkyně, je to, že minimální vývozní ceny navržené žalobkyněmi nedostačovaly k zabránění poškozujícímu účinku dumpingu. Naproti tomu z písemností Rady vyplývá, že Komise měla za to, že minimální vývozní ceny navržené rumunskými vyvážejícími výrobci jsou dostačující k zabránění poškozujícímu účinku dumpingu.
- 231 Společně s Radou je tak třeba dojít k závěru, že jelikož žalobkyně nepředložily nabídku závazku obsahující dostatečně vysokou minimální dovozní cenu, jejich nabídka se podstatně lišila od veškerých nabídek uvádějících dostatečně vysokou minimální dovozní cenu. Tento závěr nemůže být zpochybněn jinými argumenty vznesenými žalobkyněmi, zvláště argumenty, že Komise žalobkyním nenavrhla, aby předložily časově omezenou nabídku závazku se stanoveným stropem.

232 Pátý žalobní důvod je tudíž třeba zamítnout jako neopodstatněný.

K porušení povinnosti uvést odůvodnění

– Argumenty účastníků řízení

233 V rámci šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení neobsahuje přiměřené odůvodnění v odpověď na jejich argumenty týkající se diskriminačního zacházení, pokud jde o cenový závazek.

234 Podle Rady se touto otázkou zabývalo napadené nařízení, druhý dokument o konečných informacích ze dne 24. dubna 2006, dopis ze dne 30. května 2006 a fax ze dne 26. června 2006.

– Závěry Soudu

235 Je třeba uvést, že napadené nařízení obsahuje v bodech 246 až 257 odůvodnění úplné vylíčení důvodů, proč nabídka závazku rumunských vyvážejících výrobců byla přijata, zatímco nabídka dalších společností, včetně žalobkyň, byla zamítnuta.

236 Navíc Komise již částečně svůj postoj odůvodnila ve svém dopise ze dne 30. května 2006 a svém faxu ze dne 26. června 2006.

237 Vzhledem k předcházejícím úvahám je třeba šestý žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění v rozsahu, v němž se týká nabídky závazku žalobkyně, zamítnout jako neopodstatněný.

K přístupu k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům SPIG Interpipe

Argumenty účastníků řízení

238 V rámci šestého žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že napadené nařízení obsahuje nedostačující odůvodnění, pokud jde o odečtení režijních nákladů, administrativních výdajů a prodejních nákladů SPIG Interpipe.

239 Rada uvádí, že jelikož žalobkyně nevysvětlily, o jakou otázku se jedná, je žalobní důvod vycházející z porušení povinnosti uvést odůvodnění v tomto ohledu zjevně nepodložený.

Závěry Soudu

240 Podle čl. 21 prvního pododstavce statutu Soudního dvora, který se vztahuje na Soud na základě čl. 53 prvního pododstavce uvedeného statutu, a čl. 44 odst. 1 písm. c) a d) jednacího řádu Soudu, musí každá žaloba uvádět předmět sporu, návrhová žádání žalobce a stručný popis dovolávaných žalobních důvodů. Tyto údaje musí být dostatečně jasné a přesné pro to, aby umožnily žalovanému připravit svou obranu a Soudu rozhodnout o žalobě. Za účelem zajištění právní jistoty a řádného výkonu spravedlnosti je třeba pro to, aby byla žaloba přípustná, aby hlavní skutkové a právní okolnosti, na kterých je založena, vyplývaly, přinejmenším stručně, ale uceleně a srozumitelně, z textu samotné žaloby (rozsudky Soudu ze dne 6. května 1997, *Guérin automobiles v. Komise*, T-195/95, Recueil, s. II-679, bod 20, a ze dne 3. února 2005, *Chiquita Brands a další v. Komise*, T-19/01, Sb. rozh. s. II-315, bod 64).

241 Společně s Radou je však třeba konstatovat, že žalobkyně dostatečně jasně a přesně nevysvětlily argument týkající se odečtení režijních nákladů, administrativních výdajů a prodejních nákladů SPIG Interpipe, na který nebylo odpovězeno.

242 Šestý žalobní důvod je tudíž třeba prohlásit za nepřípustný v rozsahu, v němž se týká přístupu k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům SPIG Interpipe.

243 Z předcházejících úvah, a zvláště ze závěrů učiněných výše v bodech 190, 197 a 211 vyplývá, že napadené nařízení musí být částečně zrušeno v rozsahu, v němž dotyčné orgány provedly úpravu vývozní ceny společnosti Sepco.

K nákladům řízení

244 Podle čl. 87 odst. 3 jednacího řádu Soudu může Soud rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch.

245 V projednávané věci byla návrhová žádání žalobkyň na zrušení prohlášení za částečně opodstatněná. Soud má za to, že při spravedlivém posouzení okolností projednávaného případu je třeba rozhodnout, že Rada ponese vlastní náklady řízení, jakož i čtvrtinu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi, zatímco žalobkyně ponесou tři čtvrtiny vlastních nákladů řízení.

246 Podle čl. 87 odst. 4 jednacího řádu Komise nese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

Soud (druhý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Článek 1 nařízení Rady (ES) č. 954/2006 ze dne 27. června 2006, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo oceli pocházejících z Chorvatska, Rumunska, Ruska a Ukrajiny, kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 2320/97 a (ES)**

č. 348/2000, kterým se ukončuje prozatímní přezkum a přezkum před pozbytím platnosti antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska a Rumunska a kterým se ukončují prozatímní přezkumy antidumpingových cel z dovozu určitých bezešvých trubek a dutých profilů ze železa nebo nelegované oceli pocházejících mj. z Ruska, Rumunska, Chorvatska a Ukrajiny, se zrušuje v rozsahu, v němž antidumpingové clo stanovené na vývozy výrobků vyrobených společnostmi Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT (Interpipe Niko Tube ZAT) a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT (Interpipe NTRP VAT) do Společenství přesahuje clo, které by bylo použito, kdyby nebyla provedena úprava vývozní ceny z důvodu provize, když prodeje byly uskutečněny prostřednictvím obchodníka ve spojení, Sepco SA.

- 2) Ve zbývající části se žaloba zamítá.

- 3) Rada ponese vlastní náklady řízení a čtvrtinu nákladů řízení vynaložených žalobkyněmi. Komise ponese vlastní náklady řízení.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 10. března 2009.

Podpisy.

Obsah

Právní rámec	II - 392
Skutečnosti předcházející sporu	II - 396
Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	II - 400
Právní otázky	II - 402
K výpočtu běžné hodnoty	II - 403
K zjevně nesprávnému posouzení	II - 404
– Argumenty účastníků řízení	II - 404
– Závěry Soudu	II - 406
K porušení zásady nediskriminace	II - 411
– Argumenty účastníků řízení	II - 411
– Závěry Soudu	II - 411
K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění	II - 413
– Argumenty účastníků řízení	II - 413
– Závěry Soudu	II - 413
K následkům nezodpovězení dotazníků společnostmi spojenými s výrobcí Společenství	II - 415
K porušení čl. 3 odst. 2, 3, 5, 6 a 7 základního nařízení	II - 416
– Argumenty účastníků řízení	II - 416
– Závěry Soudu	II - 420
K porušení zásady nediskriminace	II - 429
– Argumenty účastníků řízení	II - 429
– Závěry Soudu	II - 430
K porušení čl. 19 odst. 3 základního nařízení	II - 432
– Argumenty účastníků řízení	II - 432
– Závěry Soudu	II - 432
	II - 469

K porušení čl. 5 odst. 4 základního nařízení	II - 437
– Argumenty účastníků řízení	II - 437
– Závěry Soudu	II - 437
K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění	II - 438
– Argumenty účastníků řízení	II - 438
– Závěry Soudu	II - 439
K úpravě prodejní ceny společnosti Sepco	II - 443
Ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení	II - 444
– Argumenty účastníků řízení	II - 444
– Závěry Soudu	II - 448
Ke zjevně nesprávnému posouzení při použití čl. 2 odst. 10 prvního pododstavce	
základního nařízení	II - 452
– Argumenty účastníků řízení	II - 452
– Závěry Soudu	II - 453
K porušení práva na obhajobu a povinnosti uvést odůvodnění	II - 454
– Argumenty účastníků řízení	II - 454
– Závěry Soudu	II - 455
K nabídce závazku žalobkyně	II - 459
K porušení zásady nediskriminace	II - 460
– Argumenty účastníků řízení	II - 460
– Závěry Soudu	II - 461
K porušení povinnosti uvést odůvodnění	II - 464
– Argumenty účastníků řízení	II - 464
– Závěry Soudu	II - 464
K přístupu k prodejním nákladům, administrativním výdajům a dalším režijním nákladům	
SPIG Interpipe	II - 465
Argumenty účastníků řízení	II - 465
Závěry Soudu	II - 466
K nákladům řízení	II - 467